CITIȚI „DREPTATEA", TRIBUNĂ DE LUPTĂ ÎMPOTRIVA COMUNISMULUI !

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Cont valutar la BNR Sucursala Municipiului București nr. 45.10.50.11.0600

4 pagini — 2 lei

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
creștin și democrat

ANUL XXII
(Seria a IV-a nr. 222)
MARȚI
30 octombrie 1990

Cine își va cere (măcar) scuze?

După luni de zile de detenție, în condiții de cele mai multe ori inumane, după luni de zile de tîntuire la stîlpul infamiei, dar și după luni de zile de presiuni constante din partea opiniei publice internaționale și a oștilor interne, în mod „neașteptat" justiția cedează pe toată linia, dispunînd punerea în libertate a tuturor celor arestați în urma evenimentelor din iunie.

Noi ne punem o singură întrebare: ciți din cei eliberați acum, și mai înainte vor urma — după ce se va dovedi fără putință de tăgadă că măsura arestării lor a fost abuzivă — exemplul lui Marian Munteanu, care a declarat că nu va deschide o acțiune în justiție împotriva celor ce, în mod nejustificat, l-au privat de libertate?

Pentru că este sigur că se vor găsi oameni care vor face acest lucru. Și atunci este la fel de sigur că scuzele nu vor fi de-ajuns. Așa cum, de altfel, nici acum nu sînt, cu atît mai mult cu cît nimeni nu le-a prezentat celor lezați.

Or, dacă pînă acum nu am cerut demisii pentru incompetență (?) privind anchetarea teroriștilor din decembrie sau elucidarea împrejurărilor în care s-au produs evenimentele din februarie de la București și din martie de la Tg. Mureș — acordînd în continuare credit magistraților, dintr-o scală nevoie de încredere măcar în cea de-a treia putere din stat — în cazul în care nu se vor lua măsuri pentru pedepsirea adevăraților vinovați, a celor ce i-au acoperit și a celor ce au încercat sau au fost de acord să năpăstuiască oameni nevinovați, vom cere acum cu fermitate îndepărtarea din justiție a tuturor celor compromiși. Sîntem siguri că alături de noi va fi acea parte a presei doritoare de adevăr și dreptate.

ȘERBAN POPA

Cum activează președintele Iliescu fără o definire constituțională a atribuțiilor sale

Potrivit Legii electorale adoptate la 14 martie, președintele numește Primul ministru și guvernul, dar această numire devine valabilă numai dacă este aprobată de Parlament. Președintele numește și unii judecători, dar numai cu aprobarea Senatului. El poate dizolva Camerele, mobiliza armata, declara starea de urgență, dar, din nou, numai cu consimțămîntul ulterior al Parlamentului. În fine, președintele României numește ambasadori, promovează generali, acordă decorații și comută sentințe. Aceste hotărîri trebuie contrasemnate de primul ministru.

Pe ansamblu, aceste prerogative nu sînt foarte diferite de cele acordate unor șefi de state simbolici în unele democrații parlamentare. Încă o dovadă în acest sens este că Legea electorală prevede că președintele poate fi destituit în anumite circumstanțe de către Parlament. Și totuși, deși se subliniază astfel că președintele ar deține numai puteri restrînse, președintele României este singurul șef de stat din Europa răsăriteană ales prin vot direct de către electorat. Prin faptul că s-a insistat asupra unei alegeri directe, simultane, a președintelui României și Parlamentului, s-a creat o anumită confuzie asupra separării și competențelor celor două instituții. Confuzia a fost mărită prin faptul că, după ce a fost ales ca șef de stat sub flamura F.S.N., domnul Iliescu s-a transformat, ca prin farmec, într-o persoană apolitică. Cel care-i numise pe manifestanții anti-F.S.N. golani și partidele de opoziție depășite sau de natură fascistă, liderul care folosise toate mijloacele ca să asigure că F.S.N. va cîștiga alegerile, ar fi devenit după 20 mai un arbitru imparțial, un garant al democrației pluripartite, o persoană care ar trebui să asigure opoziția de buneie sale intenții și că își va putea desfășura activitatea în condiții normale. Și înainte și după alegeri, domnul Iliescu a afirmat că Legea electorală nu reprezintă nici o Constituție, nici o lege permanentă și că structura legislativă ar putea fi schimbată prin Constituție. Logica ar dicta ca acest statut provizoriu să se aplice și instituției președinției.

Totuși, în palatul său de la Cotroceni, păzit de o unitate militară ce răspunde numai față de el, domnul Iliescu și-a constituit o echipă de consilieri împărțită în cinci departamente și cu sarcini de analize și investigații. Ce fel de investigații face un președinte fără un mandat clar de putere executivă? Sau se bazează președintele pe proprii săi prieteni de încredere pentru a controla întreaga activitate a guvernului? Directoratele din departamentele președintelui pentru analize politice dublează îndeaproape cele mai importante activități ale guvernului: Afacerile Interne și Externe, Apărarea, chestiunile legale și de învățămînt. Directo-

(Continuare în pag. a 2-a)

BASARABIA — PĂMÎNT ROMÂNESC

În cursul anului 1928 au avut loc mari serbări prilejuite de aniversarea a 10 ani de la alipirea la PATRIA MUMĂ a provinciilor românești ce fuseseră smulse de lacomele imperii rus și austro-ungar din trupul vechii Dacii. Cu acest prilej au fost emise materiale ce aminteau etapele reintregirii Bucovinei și Basarabiei.

● 8 ianuarie 1918, intrarea armatelor române în Basarabia ● 24 octombrie 1918, intrarea trupelor române în Bucovina ● 28 noiembrie 1918, Congresul general al Bucovinei hotărăște unirea necondiționată cu România ● 10 decembrie 1918, Sfatul Țării din Chișinău votează reforma agrară și unirea necondiționată cu patria mumă, apoi se dizolvă ● 25 ianuarie — 1 februarie 1919, luptele de la Hotin ● 21 martie 1919, românii trec Nistrul și ocupă Tiraspolul și Razdelnaia ● 17 aprilie 1919, armata aliată a generalului Anselme evacuează Odesa și se retrage în Basarabia ● 1 mai 1919, guvernul bolșevic rus somează România să evacueze Basarabia ● 25 mai 1919, România ocupă Colomeea și Pocuția ● 28 mai 1919, incursiunea armatelor bolșevice în Bender ● 29 decembrie 1919, Camera deputaților votează legile pentru unirea Transilvaniei, Bucovinei și Basarabiei cu țara ● 3—4 februarie 1920, lupta de la Șeragul (Siberia) între voluntarii ardeleni și bolșevici ● 3 martie 1920, Lloyd George comunică guvernului Vaida Voevod recunoașterea unirii Basarabiei cu România ● 28 octombrie 1920, Anglia, Franța, Italia și Japonia recunosc unirea Basarabiei cu țara.

SILVIU DRAGOMIR

La zi despre țăranul român

Povestea adevărată și tristă a „paraiului"

Fără nici un fel de reținere, la TVR se fac reclame peste reclame, cum că cutare magazin, cutare firmă vinde diferite produse după care-ți lasă gura apă (tot nu este !) numai cînd auzi, darămite cînd le vezi pe ecran.

Nea Vasile dintr-un sat oarecare, om simplu, dar harnic și cinstit cum puțini mai găsești astăzi, privește cu jind ecranul TV, unde se prezintă o reclamă comercială: „Firma noastră va pune la dispoziție o gamă largă de produse cu plata în valută..." Omul nostru se scarpină în cap, ia păhărelul de țuică aflat în fața sa pe o măsuță, îl dă peste cap, bărbătește, și zice: „Taică de unde dracu zice proștii ăștia că are lumea valută. Noi țăranii dă unde să făcem rost dă parai dăia cum le zice țiganii. Unii au că pleacă în țări străine, toată vara s-au plimbat. Să-i vezi pin piață cum să plimbă cu lanțurile de aur la gît, îmbrăcați în blugi și ochelari la ochi ... Noi am muncit toată vara. Dacă dă Dumnezeu și ne-om lua pămînturile o să muncum și mai mult, ca să facem recolte bogate și atunci ne-om vinde și noi produsele la străini". Cu madică, nea Vasile, la străini. „Păi simplu. Ne

MARIAN DINU

(Continuare în pag. a 2-a)

Imaginea de dincolo de oglindă: EXILAȚII

Stăteam de vorbă, în urmă cu cîtăva vreme pe cînd mă găseam pe pămînt american, cu un prieten. Rulam pe o autostradă, era aproape miezul nopții, din casetofonul mașinii se revărsa o muzică ușor nostalgică. Discutam despre țară, despre cele prin care a trecut și el și eu, despre exil și exilați. Deodată, el îmi spune, cu o voce scăzută și amară, ceva tulburător: „Cred că noi, românii, nu avem de fel vocația exilului".

Nu știu dacă alte neamuri au sau nu o vocație, cel puțin o ușurătate de a se desțăra. Oricum, hățile de navigatori sau de negustori au încropit întotdeauna ascăzări și comunități pe tărmuri străine. Alții au luat calea bejeniei mînați fie de sărăcie, fie de asupriri străine. Au reclădit în mic, **în diaspora**, ceea ce lăsaseră acasă. De aceea comunitățile lor sînt bine închegate: așa polonezii, așa grecii, așa armenii.

Cît despre noi, românii americani, spune prietenul meu inginer, de lîngă Beiuș, care se amăgește cu o superbă naivitate că ușoarele coline din jurul New York-ului ar semăna cu ondulările mioritice ale Apusenilor, noi am pus piciorul în America de-abia la începutul acestui secol, cînd ardelenii s-au statornicit aici pentru a scăpa de sărăcie, de trufia nemțească sau de oastea împăratului. Comunitățile lor din marile orașe industriale Detroit, Chicago, Cleveland sînt închegate și unitare, dar acești români se află la a treia sau a patra generație americană și urmașii lor nu mai știu prea multe despre obîrșia lor. Îmbracă veșminte românești la sărbătorile naționale, mai cîntă vreunul cîte o doină din bătrîni, dar altminteri ei nu mai vorbesc românește.

Au mai fost cîteva valuri de români în America, zice prietenul meu, unul, masiv imediat după război, cuprinzînd personalități de primă mărime, apoi valul a scăzut pentru ca fluxul să reînceapă masiv în anii '89 cînd deteriorarea vieții în țară atingea insuportabilul. Unii au venit ca azilanți politici, uneori la intervenția expresă a guvernului american, după ani și ani de zile petrecuți în gulagul românesc. Alții din motive de conștiință. Alții au fost atrași de perspectiva unei vieți mai bune, sau în orice caz, mai puțin proaste decît cea care le era hărăzită în România. Cîțiva s-au încumetat la acest pas din spirit de aventură. Iar unii s-au „exilat" din ordinul expres al unei anume instituții în slujba căreia se aflau, continuînd aici nefasta activitate începută în țară.

Aceste ultime valuri de exilați au avut un mai slab sentiment al apartenenței la o comunitate, alegînd calea **realizării individuale**, cu rezultate absolut remarcabile pe plan profesional și uman pentru unii dintre ei. Poate de aceea comunitatea românească din America nu este constituită, precum cea maghiară sau poloneză, într-un „loby", adică într-unul din acele grupuri de presiune cu un rol bine determinat în dinamica vieții politice americane.

Din păcate, fluxul refugiaților români în străinătate, inclusiv în America, nu a fost stopat după revoluție, el înregistrînd o nouă și stimulatoare creștere după evenimentele din iunie, fapt care nu dă un bun certificat evoluției procesului democratic în România. Dacă așa cum afirmă unele surse, numărul celor care și-au părăsit țara din ianuarie încoace este de peste 800 de mii, faptul este în același timp îngrijorător și simptomatic! Pentru că această cifră imensă reprezintă peste 3% din populația țării și pentru că poate crește în măsura în care speranțele de mai

GEORGE ACHIM

(Continuare în pag. a 4-a)

Și la „Progresul" Brăila se stă?

— Relatare din timpul vizitei președintelui —

La Uzina „PROGRESUL" Brăila, de la 24 octombrie a.c. toată întreprinderea lucrează cu 30% din capacitate. Astfel, turnătoriile 1 și 2 au fost închise pe 24—25 și 26 octombrie 1990. Secția Cazangerie și secția Mecanică funcționează cu 30% din capacitate.

De asemenea, Fabrica de Excavatoare și Hidraulică Grea lucrează cu 30% din capacitate.

Comitetul Director a anunțat la nivel de fabrică, faptul că muncitorii vor fi plătiți cu 50% din salariu pe această perioadă sau vor recupera sîmbăta și duminica.

Aceste măsuri s-ar putea să fie luate și la alte întreprinderi mari consumatoare de energie din județul Brăila. **(Ion Manolache).**

SIMPLĂ NEDUMERIRE

Cît pe ce să plîng la mormînt străin, vorba amicului Mihai Ispirescu, pe 21 octombrie, cînd oropsita noastră TVR anunța tăierea subvențiilor de la guvern. Mă și vedeam lăudînd-o și militînd pentru dublarea taxelor, ce sînt 50 de bani pe familie, zilnic, pentru vizualizarea liniștii noastre? Pe 22 mă liniștesc: TVR are „sponsori"! Slavă Domnului! OSOP-Dacia care îmi amintește de Dacorex, Dunărea, Carpați și alte moșteniri ale ODSS. Cam mirosse a șantaj, observă și alții, și proaspătul „patron", gata să preia el greutățile, este refuzat. Pentru că OSOP intenționa un serial despre rolul M.I.-ului în revoluție. Rolul pozitiv, se înțelege. Oamenii disperați, ieșiți în decembrie trecut spre a-l alunga pe Ceaușescu și sistemul care l-a produs erau niște elemente turbulente, violente și mirosind a alcool, domnilor. Așa au răspuns subiecții! E drept, printre aceștia se găseau și oameni cumsecade, acceptă subiecții, care oameni cumsecade, pesemne due azi poverile țării, incolanați în partidul unic F.S.N. Totuși, securitatea nu a tras, conchide OSOP. Nu mă îndoiesc deloc că securitatea a căutat să scoată castanele din foc cu mîna altora. E specialitatea ei. Atunci cine a tras? Armata nu, miliția nu, arabii nu, înseamnă că oamenii s-au împușcat ei între ei, pentru că morții există, răniții există, cimitirele există! Dar zvonurile ce au început încă din primele minute de la căderea lui Ceaușescu cine le-o fi lansat? Și tot ce a urmat și tot ce trăim și azi? Păi e de presupus că numai cineva priceput la asemenea treburi și cineva cu niscaiva mijloace care nu se găsesc pe toate gardurile. Unele jurnale au descoperit o DIA draconică, scăpată de sub control pînă și de securitate. Greu de crezut că armata a avut vreodată secrete reale pentru că tovarășii de la C.I. lucrau mînă în mînă cu securitatea. Oricum, dacă fantezia și-ar bate joc de noi, temutul M.I. se dovedește a fi avut serioase lipsuri în activitatea sa. Dar să acceptăm prin absurd că securitatea nu a avut nici o contribuție negativă în Revoluție. Nu a tras, nu a zvonit, nu a provocat, nu a dezbinat, ci a „servit cauza poporului". Atunci, cu întreaga ei știință, inegalabilă profesionalitate, așa de inegalabilă că și S.R.I. apelează la servicile ei, de ce securitatea nu ne spune ea cine a tras în poporul român? De ce nu ne dă azi dovada patriotismului pe care-l invocă mereu?

VIOREL ȘTIRBU

Ion Te Leagă e din nou printre țărani

Pentru prima dată, în această țară, după 41 de ani (în 1949, după cum știm, s-a hotărît colectivizarea agriculturii), țăranul român a putut să-și lucre în propriul hambar o parte din roadele muncii sale. Deci, în ceea ce privește acest lucru, după aproape jumătate de secol, țăranii noștri sînt pentru prima dată în situația de a nu mai fi amenințați cu foamea cronică. Această situație, cît de cît apropiată de normal, se datorează nu domnului Ion Iliescu, nu guvernului Petre Roman și nici chiar parlamentului nostru cu majoritate fesenistă, ci chiar țăranului. Pur și simplu țăranului care în nu puține locuri din țară a ieșit peste legile zgîrcite și omenești ale regimului Ion Iliescu și și-a luat singur dreptate. Asta după ce aproape jumătate de secol a muncit pe degeba, dînd cote și plătind datoria de război la sovietici, asigurînd prin munca sa produse alimentare — la prețuri atît de mici încît sfidau orice rațiune economică — pentru populația urbană, furnizînd industriei materii prime și mînă de lucru la salarii și prețuri derizorii, finanțînd prin trudă grea industrializarea accelerată. Zeci de ani, țăranul a fost pe ultimul plan, fiind tratat cu mult mai rău decît un sclav față de care stăpînul se îngrijea să-l hrănească pentru a-l avea bun de muncă. Mai mult decît atît, în ultimii ani țăranii au înfundat pușcăriile pentru că au îndrăznit să ia din munca lor, din ceapeul lor, cinci țiuleți sau cîteva kilograme de cartofi.

Se părea, în ianuarie 1990, că toate acestea vor fi de domeniul trecutului, sosind, în sfîrșit, și ceasul izbăvirii celor mai chinuiți dintre noi toți — țăranii. Dar n-a fost să fie așa. Decretul 42, semnat de domnul Ion Iliescu, n-a făcut altceva decît să complice în mod dramatic situația țăranului român, viața economică și socială a satului nostru de zeci de ani împilat. Atît de grave sînt efectele Decretului-lege nr. 42 încît măsurile luate acum două secole de vodă Mavrocordat par cu totul luminoase și umaniste. Acest sfert de măsură în rezolvarea chestiunii țărănești a dezorganizat definitiv agricultura națională, bulversînd viața săteanului, calificîndu-l, nu o dată, pur și simplu infractor atunci cînd a vrut să-și ia pămîntul strămoșesc și drepturile firești. Este, credem, **o situație fără precedent, ce-l plasează pe țăranul român de azi în zona marilor nedreptățiți ai continentului nostru și de aceea credem că aici e vorba de o gravă încălcare a drepturilor omului și cetățeanului.** Adesea rupt de munca de-o viață, epuizat, chinuit de zeci de ani de prigoană, sclav zeci de ani pe propriul pămînt, țăranul român candidează din nou la bătaie, cătușe, lanțuri, haine vărgate.

Recenta întrunire a unor membri ai guvernului în legătură cu situația din agricultură este cît se poate de ilustrativă pentru această situație greu de acceptat de către oricare dintre cetățenii onești ai acestei țări. Mii de dosare penale, cercetări polițienești, prigoană, amenințări grave — iată situația în care se află țăranii acum la fiecare unui an agricol tulbure, tocmai datorită unei guvernări lipsite de pricepere și de omenie. Situația și așa explozivă de la sate riscă să se complice și mai mult. Se pare că guvernul caută impopularitate cu luminarea. Firește, nu sîntem pentru ocrotirea hoților, a delapidatorilor, a celor care au luat din munca altora sau din bunurile societății fără să merite, dar a-l acuza pe țăran că are hambarul plin pentru că a furat ni se pare o enormitate. Defecțiunea și a inceput cu acel nefericit Decret-lege nr. 42, și, în ce ne privește, n-am obosit în a arăta încă din februarie-martie efectele economice, sociale, juridice, ale unei asemenea legi nechibzuite, ce face parte din arsenalul cosmetic al socialismului cu față umană. Socialism cu față umană la care nu renunță, în ciuda tuturor evidențelor catastrofale, nici dl. Ion Iliescu, nici guvernul domnului Petre Roman. Acum țăranii și-au agonisit hrană îndestulă, iar guvernul, dînd din colț în colț deoarece nu avea cu ce aproviziona orașele (asta fiindcă agricultura a fost dezorganizată și s-a produs puțin, recoltîndu-se și

E. MIHAESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Întoarceți-vă supuși

Guvernul a descoperit piatra filozofală

Românii pot, în sfîrșit, să răsufle liniștiți. Guvernul nostru a dezbătut îndelung și a găsit în cele din urmă calea ieșirii din marasmul economic în care ne scufundăm. Minunată soluție. Tehnocrată soluție. Numai de la un astfel de guvern, tînăr și viguros, ar fi putut emana. Măsura este radicală, așa cum au fost toate soluțiile puse în aplicare de la instituirea noului cabinet care, se pare, și-a luat ca deviză „s-o rupem total cu trecutul" și, mai ales, cu trecutul apropiat. Ce-a fost — să nu se mai repete și, într-adevăr, nu se va mai repeta: lumină nu vom mai avea, din moment ce nu ne-o vor mai plăti nemții, mîncarea — nici atît, fiindcă ajutoarele au fost de mult păpate de cine trebuia, și altele nu mai vin, căldura — nu e sănătoasă: „citius altius, fortius". Distracții — cui îi mai arde de ele, cînd toate celelalte lipsesc. E clar, tot ce-a fost nu va mai fi, pentru că acum nu mai sînt bune. Toate la timpul lor. Adică în campania electorală, atunci cînd fesenul ne făcea să întrezărim prin vizorul ușii țara tuturor posibilităților, răsfățîndu-se în brațele deschise ale lumii. Și mulți au votat. Nu după multă vreme s-a dovedit că vizorul era de fapt o vizetă. Care acum s-a închis, ca și ușa celulei, rămasă neclintită. Dar nu guvernul e de vină pentru asta. El are cele mai bune intenții. Unii, de „rea credință", vor spune că drumul spre iad e pavat tocmai cu astfel de materii prime. Nu-i adevărat. Și, ca dovadă, guvernul combate, se zbate și dezbate. Nu în zadar, ci cu rezultate meritorii. Ar trebui să i se acorde o diplomă pentru merite deosebite în noua revoluție reformistă sau cel puțin, un certificat de inventator. Orice ar spune, el pune degetul pe rău, dezvăluie originea răului, diagnostichează cu precizie și oferă soluția optimă. Răul nu vine din incapacitate, nici din neînțelegerea legilor economiei de piață, nu vine din menținerea vechilor structuri și a legislației nevoinice, ci din destabilizare, conflicte interetnice, existența unei „anumite părți a presei", „reacoința" opoziției, neînțelegerea lumii, nemunca și prea mult timp liber. Așa că — gata cu weekend-ul, treceți la SRL (din două în două săptămîni). Cu asta economia noastră va înflori în chiar mijlocul pieței libere, și vom păși pe noi trepte de progres și civilizație. Genială măsură. Guvernul fesenist se scufundă și aruncă peste bord balastul care a servit formațiunii sale politice originare și originale drept capital electoral. Formele occidentale aplicate atunci fondului existent în țara noastră — praf în ochii alegătorilor — s-au dovedit neviabile. Nu priviți deci înapoi cu mînie, ci întoarceți-vă supuși. Voința lor se poate spune că e a majorității, din moment ce majoritatea l-a ales. Din păcate...

GILDA LAZĂR

www.c.ro

Pentru îndreptarea unei mari scăderi în educația sentimentelor

Limba e prin[illegible] de la primele manifestări de cultură națională (formarea limbii române, literatura populară și cea religioasă) pînă la realizările contemporane. Desigur, cu [illegible] pe epoca paseistă, a [illegible] clasici și cea interbelică, [illegible] aspect al curentelor [illegible] publicațiilor de mult [illegible] ca „Sămănătorul", „Viața Românească", „Gândirea", revista Fundațiilor Regale etc., din punctul de vedere al [illegible] al evoluției [illegible]. Pentru a [illegible] atrite marxiste și minusurile [illegible] atenție specială [illegible] tratarea directă [illegible] perioada interbelică, a prozei de factură creștină și a teatrului moralist (în accepția optimă a cuvîntului). Și introcit literatura română este una și nedesprțită, indiferent pe ce meridiane se scrie, strîci necesară e introducerea autorilor din exil, de la Mircea Eliade, Eugen Ionescu, Vintilă Horia, la Petre Dumitriu, Horia Stamatu, Const. Virgil Gheorghiu.

Nu e neapărată nevoie de date și fapte cu caracter cultural-literar, ci de **modele de artă a cuvîntului**, în scopul formării progresive a unor cititori — în fine — avizați de literatura bună. Căci planul de învățămînt nu va reuși niciodată să asigure numărul de ore necesar parcurgerii literaturii naționale, în corelație cu literatura universală și cu artele conexe. Însă ar putea oferi lecții pentru educația moral-estetică.

Manualele trebuie să reducă la strictul necesar informațiile istorico-sociale și biobibliografice și să acorde spațiul cel mai important textelor caracteristice, prin reproducerea lor integrală (fragmentară) și formularea unor întrebări-ghid.

PROFESORUL

Programele viitorului nu pot fi prea analitice. Nici manualele-imbîcsite. Profesorul trebuie să aibă libertatea de a trata chestiunile din aceste „documente" didactice după dreapta lui chibzuință. Respectul și încrederea la individualitatea dascălului sînt rodul unei concepții și evoluții. Și, considerăm, noul sistem de învățămînt liceal va lăsa profesorului libertatea de mișcare. Cu o condiție: asigurarea unei lecturi din unghiul specificității naționale și al europenității literaturii noastre, care să ofere, particularizant, o imagine concludentă asupra însușirilor și potențelor spirituale ale neamului românesc.

Paradoxal, marea masă a opiniei publice interesate (profesori, părinți, liceenți) a formulat, de-a lungul timpului, două plîngeri: una, programele sînt supraîncărcate; a doua, ele se schimbă prea des. Anevoie de înțeles cele două întîmpinări. Importanța programelor în organizarea unui învățămînt liber și democratic nu poate fi contestată. Dear ele aleg și fixează cunoștințele. A pune selectarea materialului mai presus decît pregătirea artistului, ar fi o răsturnare a ordinii naturale a lucrurilor. Iată de ce o bună pregătire pedagogică prețuiește mult.

Sintetizînd o îmbelșugată experiență didactică, unul din cei mari oameni de cultură cu afirmată vocație profesorală, S. Mehedinți, publicase în acest sens o carte, înainte de război: „Profesorul, temelia tuturor reformelor școlare", și-i pusese un motto la fel de semnificativ: „Cît prețuiește școala, cît prețuiește profesorul".

Vorbind despre profesorul său de română, Corvian Popescu se referă la dascălul care „nu se ainte bine la catedră", care vine mereu printre elevi, îndemînînd prin atitudini și stil colocvial, să nu vadă în el o formă posedînd și autoritară a pedagogiei, ci pe un [illegible] gostit de literatură, [illegible] vrednă, care împărtășește [illegible] me, dar și impasuri, [illegible] de certitudini ar fi multe. Însă școala contemporană are trebuință și de „dascăli de îndoială" (nu îndoiala acră, sterilă, neputincioasă, ci aceea care luminează mintea și-și spulberă [illegible] norania). Aidoma și profesorul manualul: să-i învețe pe elevi să deosebească pasiunea, credința, convingerile, de suficiența care afirmă platitudini cu un aer victorios. Îndemnul către gîndire personală, vie, proaspătă, se transformă astfel într-un dialog liber despre autori și cărți, urmărind perceperea fenomenului literar prin sesizarea adevăratelor lui tendințe.

VALERIU C. NESTIAN

ŞCOALA NAŢIONALĂ

Drepturile omului în România

O mamă se adresează Parlamentului României

Domnilor parlamentari,

Mă numesc Xenia Moldovan, cu domiciliul în municipiul Baia Mare, str. Lenin nr. 4, și sînt mama căpitanului pilot Victor Motică, avansat post mortem la gradul de maior, declarat erou național prin Ordinul nr. 1 din 14 ianuarie al Ministerului Apărării Naționale.

În ziua de 23 decembrie 1989, fiul meu a făcut parte din echipajul elicopterului doborît de forțele antiaeriene în apropiere de Alba Iulia, în timp ce avea la bord pe generalii Constantin Nuță și Velicu Mihalea.

Cu acea ocazie și-au pierdut viața atît membrii echipajului cît și cei doi generali.

Faptul că zborul elicopterului pînă la locul aterizării — unde au fost preluați cei doi generali — a decurs fără incidente, iar în scurt timp de la decolare asupra aeronavei a fost deschis foc de ademenire, reprezintă un indiciu că a existat interesul unor forțe de a face să dispară cei doi ucigași, pentru a înlătura pericolul ca mulți alți vinovați de genocidul de la Timișoara să nu ajungă pe banca acuzaților.

Din interviul dat de generalul Opruță, comandantul aviației militare, s-a aflat că ordinul pentru executarea misiunii a fost dat de generalul Hortopan. Este cazul, cred, ca domnia sa să răspundă la întrebarea dacă nu era necesară, dată fiind importanța excepțională a misiunii, asigurarea unei escorte sau a unui culoar de tranzit.

După cum este cunoscut, toate cadrele de comandă implicate au avut cunoștință de misiunea „ultra secretă" a echipajului elicopterului. Ce măsuri au luat aceste cadre de comandă ca misiunea să poată fi dusă la bun sfîrșit fără riscul pierderii celor doi prizonieri?

Începînd cu luna ianuarie am adresat mai multe memorii organelor în drept, inclusiv președintelui țării, memorii rămase toate fără nici un răspuns. În schimb am primit și primesc în continuare telefoane de amenințare în care mi se atrage atenția asupra faptului că am nepoți...

În încercarea de a afla adevărul am fost în audiență la domnul Gheorghe Robu, procurorul general al republicii, în ziua de 14 august 1990.

În conformitate cu noua procedură penală, deși [illegible] sa avea datoria să mă [illegible] meze asupra mersului [illegible] pentru a scăpa de mine, [illegible] comunicat că abia după [illegible] va tăcea domnul [illegible] ințiată despre rezultatul [illegible] tărîrilor.

Domnilor parlamentari, vă [illegible] dresez dvs. cu speranța [illegible] cea mai apropiată [illegible] lamentară veți supune [illegible] rilor cazul fiului meu, [illegible] tru a crea un organism de [illegible] chetă — deoarece la [illegible] de la evenimentele din [illegible] brie organele [illegible] lucidarea cauzelor [illegible] nu și-au făcut datoria [illegible] pentru a obliga [illegible] gane să dea publicității [illegible] tele anchetei [illegible] acum, urmînd a o [illegible] la aflarea întregului adevăr.

În caz contrar, cu tot [illegible] tul de a nu fi obligat [illegible] rea cuvenită unei [illegible] lățite, mă voi vedea [illegible] fac apel la toate [illegible] internaționale capabile [illegible] ține cererea mea.

XENIA MOLDOVAN

FĂRA ANESTEZIE

Rețetă unică: aspirină și paracetamol!

Raid anchetă prin farmaciile feseniste

La scurt timp după 22 decembrie, cineva (nu zic cine, persoană importantă), coborît nu de mult timp un balcon unde se exersase cu cîteva zile în mînă deplîngea în mod „original" situația femeilor din România ceaușistă, cînd ceștea, printre multe alte lipsuri îndurate, fuseseră private chiar și de vată.

Vreau să-i comunic „și pe această cale" acelei persoane, cu multă părere de rău, că și acum situația vatei este aceeași. Pare de necrezut faptul că un guvern care se laudă că a cîștigat cîteva pariuri importante nu a reușit să-l cîștige și pe cel al medicamentelor.

După un raid prin cîteva farmacii din București, am aflat un lucru extraordinar, și anume faptul că nu mai avem situația de pe vremea „odiosului". Categoric, nu mai e aceeași situație, e mult mai... rău. În ce sens mai rău? Sper să n-o aflați în momentul în care, avînd o migrenă sau o durere înfiorătoare de măsea, veți cere, să zicem, banalul algocalmin, pentru că veți avea o mare surpriză. Veți auzi cu propriile dumneavoastră urechi, eternul: „N-avem!" Ar fi prea lungă lista cu medicamentele incluse în această categorie, mult mai simplă mi se pare enumerarea medicamentelor uzuale existente: doar aspirină și paracetamol. Ce părere are oare Ministerul Sănătății de această situație? Dar de faptul că aprovizionarea farmaciilor se face doar o singură dată pe lună (cam între 10—15 ale lunii), că medicamentele pentru bolnavii cronici (comparabile ca importanță cu aerul) lipsesc în continuare, că aproape singurele preparate care umplu rafturile, mă refer la ceaiurile medicinale, sînt și ele mucegăite sau au gîndaci, că în proporție de 100% concentrațiile medicamentelor nu mai sînt respectate, așa încît luînd un antibiotic care înainte (multă) vreme te făcea bine în trei zile, acum nu te mai ajută chiar dacă-i iei două săptămîni la rînd?

Trebuie să știți și dumneavoastră un fapt pe care Ministerul Sănătății îl știe deja și caută prin toate metodele și mijloacele pe care le are la dispoziție să-l stopeze, și anume că, și în acest sector, s-a trecut la privatizare. Într-adevăr, există intelectuali care refuză ideea unui bărulet sau a unei gogoșerii, refuză să fie patroni într-un domeniu care deși aduce profituri remarcabile, nu are nimic comun cu meseria lor; aceștia au hotărît să devină proprietari în domeniul în care s-au pregătit.

Deși fără firmă luminoasă (vezi „Hamka" sau „Trident"), farmacia numărul 3F din București este o farmacie privată. Cum s-a putut ajunge la asta, ne spune doamna farmacist principal Ioana Ionescu: „...a fost foarte greu, la început, nu aveam nimic din ceea ce ar fi putut reprezenta o garanție pentru stat în caz de faliment; a trebuit să mă împrumut de la prieteni pentru a strînge circa 700 000 lei. I-am adunat pe toți cei care lucrau în această farmacie și care mă cunoșteau și le-am zis ce aveam de gînd să fac. Nu am concediat pe nimeni, cine a vrut să plece, a plecat, cine a vrut să rămînă, a rămas. Printre cei care au plecat erau și oameni care nu înțelegeau faptul că, de-acum încolo, aici nu vor mai exista timpi morți de stat la cafea, la taclale sau la o țigară".

Cui i-ar veni să creadă că prețurile de aici sînt identice cu cele din farmaciile de stat?

Din păcate, există medicamente care lipsesc și aici, în ciuda deschiderii de care dau dovadă fabrici de medicamente cum sînt cele de la Cluj, Tîrgu Mureș, etc. Ca să nu mai vorbim de tratativele care se duc în afara țării (de exemplu cu laboratoarele Lehning, Farmitalia), dar de... accesul la valută pentru cei privatizați este de-a dreptul închis. Privatizații de la farmacia 3F încearcă și ei să facă tot ceea ce pot pentru a veni în sprijinul bolnavilor, dar va mai trece probabil mult timp pînă cînd cei care s-au cocoțat atunci, pe 22, într-un balcon, vor coborî într-adevăr printre noi.

ALEC MACRI

Profanatorii de morminte

Că noi nu acordăm nici o importanță semenilor noștri este un fapt constatat. Nimeni nu se mai miră, pe nimeni nu mai intrigă, de parcă așa ar fi normal; să ne mîncăm unii pe alții.

Dar că ne batjocorim pînă și morții, că refuzăm să păstrăm măcar amintirea lor curată fără a ne acoperi de cel mai mare blestem, aceasta este un fant ce dovedește cît de mult i-a reușit lui Ceaușescu formarea „omului nou", a omului ateu, fără credință, respect și frică de Dumnezeu.

Este inadmisibil ca la adăpostul unei adversități politice să fie sparte mormintele și pîngărite. Este cazul unui cavou din Belu, pe frontisnicful cărții e așezată o placă de marmură cu numele celui trecut în neființă: **Victor Rațiu.**

Să ne mai mirăm apoi [illegible] Occidentul ne vede ca pe niște barbari? Dar nici barbarii nu procedau așa, căci toate [illegible] le plăgile au un cult [illegible] pentru morții lor. Ce [illegible] om a putut care pîngărește [illegible] tea celui plecat dintre cei [illegible] Cum de a putut scuipa [illegible] și răvăși oseminte [illegible] utind vreun dinte de aur [illegible] vreo verigheță, ori poate [illegible] nasture de sidef? Cum de [illegible] putrezesc mîinile care au [illegible] și răscolit rămășitele [illegible] testi putrezite și sfărîmate [illegible] care au chinuit cranii și [illegible] larele în căutarea unui [illegible] aur?

Amintim poliției că [illegible] fost descoperită la [illegible] lunii septembrie a acestui [illegible]

NICULAE RĂDULESCU-DOBROGEA

CARNET JUDICIAR

LA PUNCTELE de trecere a frontierei s-au înregistrat noi tentative ale unor cetățeni de a scoate peste granițe bunuri în vederea comercializării. Mărfurile au fost confiscate iar cei în flagrant au pierdut dreptul de a călători în străinătate pe diverse perioade, fiindu-le reținute și pașapoartele. La punctul de la Calafat, vameșii au reținut mărfuri în valoare de 300 000 lei, produse cu multă căutare în talciocurile de peste Dunăre. Au fost suspendate 6 pașapoarte, iar amenzile contravenționale au totalizat 22 600 lei.

DESPRE FURTURILE de piei de la Întreprinderea de Pielărie și Mănuși din Tîrgu Mureș am mai semnalat. Cu toate acestea, la un control de rutină al poliției economice asupra soților Simion Dalalău și Ibolya s-au găsit 25 de piei prelucrate, iar Simion Ovidiu Sabău a încercat să scoată 30 de piei. La Urzica de materiale fotosensibile hoții au furat, „un televizor color din sala de protocol. Cum a fost posibil? La ultimul control, organele de poliție au trezit din somn șapte paznici ce se aflau în exercițiul funcțiunii, iar pe alții i-au deranjat în plin chef.

DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI, în județul Teleorman au fost descoperite 908 infracțiuni — cu 419 mai multe decît în același perioadă a anului trecut. Îngrijorător este și faptul că a crescut numărul infracțiunilor săvîrșite în dauna avutului privat de la 89 la 317, ca și al celor cu violență — omor, vătămări corporale, violuri, tîlhărie etc.

UN FURT în valoare de 1,7 milioane lei a fost elucidat de către Poliția județului Bacău care a prins și arestat pe MOISĂ GHEORGHE — 38 ani, din comuna Căiuți, lăcătuș-mecanic la Combinatul chimic Borzești, la domiciliul căruia s-au găsit 3,1 kg platină, în valoare de 1 122 000 lei, pe care intenționa să le valorifice cu suma de 1 milion lei.

70 TONE de fîn și lucernă au căzut pradă flăcărilor în vecinătatea orașului Segarcea, incendiul izbucnind la stîna de pe fostele domenii ale Coroanei. Noroc că pompierii și cetățenii au intervenit aici cu promptitudine.

ÎNTR-UNA din nopțile trecute, în spațiul de parcare auto de lîngă Prefectura județului Vîlcea a fost deschis prin efracție unul dintre autovehiculele care transportaseră ajutoarele umanitare din Belgia pentru locuitorii mai multor orașe și comune vîlcene. Spărgătorul s-a dovedit a fi chiar paznicul Prefecturii.

SERVICIUL de circulație din cadrul Poliției județului Iași a pus la dispoziție următoarele date: în cele nouă luni care au trecut de la începutul anului în curs, pe raza județului Iași s-au produs peste 1 000 de accidente ușoare și 220 accidente deosebit de severe, din care au rezultat 72 de morți și 174 de răniți grav.

180 TONE de lucernă și alte 40 tone de paie din baza furajeră a Cooperativei Agricole de Producție Bratovoești, județul Dolj, au fost mistuite de flăcări. Cauza: tractoristul Florea Nicolae a introdus în incinta bazei furajere amintite o mașină de adunat căpițe încărcată cu paie, fără ca anterior să fi verificat protecția mașinii împotriva incendiului. Scînteile din țeava de eșapament au provocat incendiul (ROMPRES).

DIXIT: Ne temem de toate, ca muritori, și rîvnim la toate, de parcă am fi nemuritori. (la Rochefoucauld).

Grunaș întocmit de
EUGEN TODEA

Dublu abuz

La prima vedere, impozitul pe terenuri este capitolul cel mai curat din Decretul nr. 425/1981. În cîteva rînduri spune totul: 0,40 lei/m.p. la orașe și 0,30 lei/m.p. la municipii.

Ca să nu se dezmintă, Ministerul Finanțelor a venit cu o găselniță tipic comunistă: capitolul al II-lea din Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 48/21. II. 1982. Membrii cooperatori de la orașe datorează impozit pe teren pentru suprafețele atribuite de către C.A.P. ca loturi în folosință, terenuri situate în cimp, deci în afara perimetrului construibil al localităților.

Unde este logica?

Impozitul pe teren este impozit pe avere. Este impozitul pe proprietatea situată în perimetrul construibil al orașului sau municipiului.

Această măsură are în subtext un dublu abuz. Terenul din cîmp nu este proprietatea membrului C.A.P. și, în plus, este situat în afara perimetrului construibil al localităților urbane.

Scopul final este de a scoate din buzunarele contribuabilului impozite cît mai mari, indiferent că există sau nu suport logic și legal pentru aceasta.

Din nefericire, legea aceasta se aplică în continuare și în anul 1990. Pînă cînd?

Ion Te Leagă e din nou printre țărani

(Urmare din pag. 1)

mai puțin), ar vrea să treacă din nou la sistemul de cote, ca în anii 70. Or, cum așa ceva nu e posibil, s-a găsit soluția penală. Dezavuăm asemenea procedee de guvernare, considerîndu-le ca aparținînd unui timp revolut, staliniste în formă și fond, întreaga responsabilitate pentru situația alimentară gravă, pentru dezorganizarea agriculturii revenind președintelui Ion Iliescu și celor două guverne Petre Roman, partidului F.S.N. care își are baza de masă tocmai în nomenclatura satelor, oponenta iuturor transformărilor revoluționare.

Deci cauza dezastrului agriculturii este de ordin politic, iar recentele măsuri penale nu fac altceva decît să dea expresie unei gîndiri de tip totalitar, cei care le pun în aplicare încălcînd grosolan statutul ceapeurilor. Ceapeuri care chiar și formal aparțin obștii de țărani și nu prefecturii, primăriei sau altui organism. Ceapeul nu e întreprindere agricolă de stat, ci o organizație economică în care proprietatea este de tip cooperatist, proprietarii puțind ieși oricînd din asociație. Chiar, ce are guvernul împotrivă dacă țăranii vor să desființeze ceapeul? Și ce caută Decretul-lege nr. 42 în reglarea proprietății ceapeurilor? Fără îndoială că acest decret, semnat de dl. Ion Iliescu, este un abuz. Ce juriști profesioniști or fi redactat o asemenea lege căzută ca o piatră în baltă?

Conferințele organizațiilor județene ale P.N.Ț.-c.d.

SIBIU: Dreptate prin democrație

La Casa de Cultură a municipiului Sibiu, fost cinema „Independența", str. Cetății nr. 5, a avut loc în ziua de 20 octombrie a.c. Conferința Organizației Județene Sibiu a Partidului Național Țărănesc-creștin și democrat.

Din partea Conducerii Centrale a P.N.Ț.-c.d., lucrările conferinței au fost conduse de domnii *Adrian Sîrbu*, secretar general adj. al P.N.Ț.-c.d., conferențiar dr. *Horia Oprică* și dr. ing. *Șerban Săndulescu*, directori de departamente în conducerea P.N.Ț.-c.d.

Conferința a ales prin vot secret Comitetul județean de conducere al organizației P.N.Ț.-c.d. Sibiu și președintele comitetului în persoana domnului av. *Gavril Dejeu*, iar Comitetul județean a ales, tot prin vot secret, Biroul de conducere al organizației.

De asemenea, conferința a stabilit netemeinicia acuzațiilor aduse celor nouă membri ai organizației, excluși de o parte a fostului comitet județean provizoriu, cît și faptul că acea ședință de excludere nu a fost statutară. În consecință, conferința a hotărît în unanimitate anularea acestor excluderi.

Comitetul județean de conducere și biroul ales își vor desfășura activitatea în spiritul înțelegerii, unității și întăririi rîndurilor partidului, dorind să sporească eficiența luptei pentru promovarea democrației în România. (S.S.)

Cum activează președintele Iliescu fără o definire constituțională a atribuțiilor sale

(Urmare din pag. 1)

ratele sînt încadrate cu oameni pe gustul președintelui. Fii de foști oficiali comuniști, prieteni de pe vremea cînd el era la conducerea U.T.C. și foști membri ai Securității. De exemplu, Vasile Secăreș, șeful Departamentului de analize pomuce al președintelui, a lucrat, la „Ștefan Gheorghiu" în strînsă colaborare cu actualul șef al S.R.I., iar Ion Talpeș, responsabil cu chestiunile militare, era unul din oamenii de bază ai generalului Ilie Ceaușescu.

Domnul Iliescu generează o confuzie similară privind îndatoririle lui și în declarațiile publice. Președintele tuturor românilor nu s-a gîndit că sarcina lui în timpul evenimentelor din iunie era să cheme la calm, moderație, și încetarea oricăror violențe. Aceste chemări au venit doar mai tîrziu, după ce președintele tuturor românilor a apărut în fața minerilor ca să le mulțumească că și-au bătut concetățenii. Și tot atunci a vorbit despre un presupus complot național împotriva lui și a guvernului, intenționînd să deplasez România mai la dreapta. Prin definiție, deci, România are în frunte un președinte de stînga — mărturisire curioasă din partea cuiva care, chipurile, nu aderă la nici o ideologie după 20 mai.

În ochii comunității internaționale, evenimentele din iunie au erodat cea mai mare parte a credibilității României. Prin urmare, după cum știe orice diplomat român, președintele nu poate să-și îndeplinească una din funcțiile pe care era menit, într-adevăr, să le îndeplinească, adică de a reprezenta prestigiul României în străinătate.

Președintele Vaclav Havel este sărbătorit peste tot în lume, șeful de stat al Bulgariei este primit de președintele S.U.A. Președintele Iliescu rămîne la Cotroceni. Este adevărat că a fost în Iugoslavia și s-a înțeles destul de bine cu liderul Serbiei. Nici nu-i de mirare, căci și Milosevgici primește, democratic, alegerile și Constituția ca pe niște concepte foarte elastice.

Dl. Iliescu s-a folosit de dreptul acordat tuturor șefilor de stat și a mers la sediul O.N.U., la New York. Dar nu a fost primit de Administrația americană de la Washington. Și ce-a făcut președintele tuturor românilor în timpul acestor vizite? A propus crearea unei organizații de securitate și cooperare în Balcani — chestiune care revine Guvernului — și a continuat să reprezinte partidul pe care se presupune că l-ar fi părăsit după alegeri.

Într-un interviu cu ziarul „Borba", președintele Iliescu a susținut că a avut de făcut față la patru lovituri de stat, din ianuarie încoace — o opinie subiectivă asupra evenimentelor, susținută numai de F.S.N. și de aliații acestuia. De asemenea, s-a pronunțat în apărarea activității guvernului în domeniul reformelor economice și a atacat plîngerile opoziției privind modul în care s-au ținut alegerile. Nici măcar o dată, în interviurile sale, nu s-a arătat gata să accepte că opoziția ar putea avea unele plîngeri legitime.

În țară, președintele încurajează impresia că puterea sa nu cunoaște limite. Într-o cutare măsură s-ar putea să fi fost încurajat în acest sens chiar de unii lideri ai opoziției care i-au prezentat o serie întreagă de cereri care au ieșit din prerogativele sale. Ce răspuns la toate cererile, dl. Iliescu dă cu zîmbetul său enigmatic de promisiuni.

În presa F.S.N. este prezentat ca un semi-zeu. Ziarul „Azi" îl numește „lideral spiritual al F.S.N.", iar „Dimineața" a reînviat mult din practicile ceaușiste. O dată pe săptămînă, gîndurile lui Iliescu și semnătura lui împodobesc prima pagină. În alte zile, extrase din cărți vechi ale lui Iliescu despre inteligența artificială, robotică, economie, fericesc paginile interne ale acestor publicații. Scopul este acela de a-l prezenta pe președinte ca tehnocrat, un om multilateral dezvoltat, care iubește și artele, dar cunoaște și ultimele cuceriri ale științei și tehnicii.

Predicile lui la televiziune se compară cu cele ale lui Ceaușescu. Conțin un amestec de îndemnuri banale la muncă neprecupețită însoțite de sfaturi în domenii care nu sînt de competența președintelui. Iar o parte din presa F.S.N. se străduie să promoveze impresia că în timp ce neexperimentații parlamentari și politicienii vociferează și trosesc timpul, șeful statului prezidențial rezolvă adevăratele probleme.

Într-un interviu cu un post de televiziune occidental, dl. Iliescu a fost întrebat ce fel de președinție va avea România după adoptarea unei noi Constituții? Răspunsul ar fi trebuit să fie, pur și simplu, „nu știu, pentru că aceasta este sarcina parlamentului", dar dl. Iliescu știe. Fără să clipească, a răspuns că va fi o președinție executivă, asemănătoare celei franceze. După ascultarea considerațiilor, recentul indemn al președintelui de a aboli actualul sistem parlamentar bicameral al României nu constituie o surpriză. Greșește se înscrie în climatul de confuzie constituțională deliberată, întreținut de președinte și sprijinitorii săi. Scopul acestei confuzii este de a-i ascunde dnui Iliescu adevăratele pîrghii ale puterii, ferindu-l de riscurile și răspunderile guvernării. Iar dacă acest scop este atins, rezultatele lui sînt cît se poate de previzibile: conducerea de către un singur om, înconjurat de un Parlament neputincios și o opoziție îngenunchiată. **(Articol preluat de la postul de radio RBC, emisiunea în limba română).**

Povestea adevărată

(Urmare din pag. 1)

stringem cîțiva țărani și facem contract cu ăi din străinătate. Ăia vin că au bani. Au mașini, TIR-uri. Vara asta am avut numai marfă de export: roșii, ardei, vinete și 1-a dar nu mai ales cu nimic. Le-am vîndut mult pe degeaba. Orășenii nu mai au bani că nu mai muncesc. Fac greve intruna. Zice că au fost mînjiți. Și dacă banii ăștia ai noștri tot nu mai sînt buni, vindem și noi tot pe „paral". Unde ai auzit nea Vasile de „paral"? „Păi unde, la bulgari, a venit țiganii ăla al lu' Spetru. Avea un teanc. Spunea că pleacă în Turcia. Acuma nu mai fură găini și buteliți dă la lume, s-au ajuns. Se lăudau că o s-o cumpere și ... Mercedes. Sînt mulți ai dracului". Rîd și îl bat pe umăr. Rîde și el. Ciocnim păharelele cu țuică de anul ăsta. E tare foc.

Chiar așa, mă gîndesc, pe nea-Vasile cu coada ochiului pe nea Vasile, ce s-ar întîmpla dacă țăranii și-ar exporta toate pomi[illegible] „deșinați" după valoa[illegible] care ar proceda o serie de [illegible] întreprinderi care nu mai [illegible] sînt și se află pe teritoriul României și că au o datorie de ordin moral și de toți cetățenii acestei țări.

Și, în sfîrșit, cînd acela care „[illegible] țara și sînt [illegible] mulți. Din ei ne [illegible] și toți. Toți am crescut [illegible] în sate. Acestor oameni trebuie să li se întindă o mînă [illegible] căldurică. În loc un cap [illegible] tru a [illegible] un partid" cu [illegible] cultura și pentru a-i [illegible] recapete încrederea [illegible] pentru a-i face [illegible] adevărat că [illegible] țării și că [illegible] torite răsare [illegible] lor și al țării. Ce ar fi dacă [illegible] nici nu vreau să mă gîndesc.

P.S.: Nea Vasile, ce [illegible] în bidonul acela? „[illegible] gaz. Cine știe, la iarnă [illegible] întrerupe țărăștia curentul [illegible] pînă acum... Să am ce [illegible] lamblă. Să nu rămînă [illegible] nenic. Sînt bătrîn".

ANUNȚ

Anunțăm deschiderea Cercului de Studii-Turism al PNȚ-cd sect. 1, în strada prof. Ion Bogdan nr. 19, la data de 24 octombrie 1990.

Următoarea ședință va avea loc la data de 5 noiembrie 1990, orele 17, la aceeași adresă.

Cei interesați sînt rugați să participe.

www.dacoromanica.ro

Adepții statului totalitar

Mecanismele „Democrației originale"

...dobîndirea ... de tot mai ... conștienți ... evoluția din ... adjudecată ... comunistă, în ... și întăririi ... înțeles ca ex... ... al ... prin ... economice și ... de prețuri ... Dar a contribuit și ... faptului că trecerea ... economia de piață ... de la prețuri de ... și este proprie ... explozive a apa... de stat, în dauna pros... poporului.

...tatea revoluțiilor ... și sînge, și similitu... ... de trecere la ... de piață în majori... ... ex-socialiste relevă ... rapidă a statului ... cu scop unic, subte... ...lor, decis de către ... al puterii angajat în ... mondială.

... profundă a tuturor ... socio-profesionale ... scopul subteran al Re... din Decembrie, față ... posibilă rupere a conduce... ... a țării de cei în ... cărora s-au propulsat ... și nu prosperitatea ... și întărirea explozivă ... aparat de stat, care, în ... condițiilor pentru o ... economică intensă ... fi decît totalitar-represiv, a generat criza morală a poporului român. Căderea în scaunele puterii pe orice cale, dobîndirea de mijloace bănești „en gros", chiar dobîndirea mijloacelor existenței zilnice, pe orice cale, sînt doar fațete ale acestei crize.

Evident, dezamorsarea crizei morale devine în primul rînd de puterea supremă, de doctrina politică adoptată de aceasta. După cum doctrina economică implică doctrina politică și viceversa, puterea supremă va stăpîni prosperitatea poporului sau statul totalitar. Pentru a alege o variantă sau alta, puterea va trebui să recunoască existența legității economice naturale fundamentale („libertates" 97/17.01.1990) și „Libertatea liberă" 141/27.01.1990) și să determine concordanța sau discordanța legilor pe care intenționează să le emită cu aceasta. Ea trebuie să știe că concordanța coresunătoare primului scop, iar discordanța celui din urmă.

Cum funcționarea legității economice fundamentale este asigurată de libertate și democrație (vezi publicațiile citate), este evident că adepții statului totalitar sînt conștienți din start (deci responsabili) de raporturi lor cu poporul, de neproductivitatea muncii pe care o impun, de necesitatea propagandei și a represiunii, cît și de alienarea acestuia. Acțiunea lor nu servește poporul, ci conduce la colaps economic, iar în final la colaps social și politic ce poate dezintegra.

Pentru a evita toate aceste efecte grave, puterea trebuie să adopte o doctrină care să asigure libertatea reală în societate, începînd de la locul de muncă și funcționarea democrată a instituțiilor statului. Dar nu numai puterea, ci toate forțele politice și sociale trebuie să recunoască o atare doctrină. Altfel, într-o stare de confuzie generală, lupta pentru putere devine un act de supravietuire.

Lupta împotriva statului totalitar — pe care îl doresc unii cu inconștiență — nu este un hobby al opoziției, nu este lupta împotriva vreunei clase sociale (deși unele clase cred astfel) sau a vreunei caste, cum ar putea părea. Ea este, mai întîi de toate, lupta întregului popor — „de la vladică pînă la opincă" — contra principiilor ce guvernează instituțiile prin care există statul totalitar. Mai exact, ea constă în înlocuirea acestor principii cu altele aflate în concordanță cu legitatea economică fundamentală. În măsura în care este înțeles și acceptat acest proces de transformare în proporții de masă, iar nomenclatura va discerne renunțarea la privilegii, mai înainte ca în marșul său triumfal spre apocaliptic statul totalitar va încăsi să o elimine, ...a națiunii se dezamorsează.

ALEXANDRU CEAPA

Bună seara, Mister Binder!

...dreptul stupefiant acest ... DAVID BINDER, coresponent al New York Times-...pentru Europa de Est, cînd ...ă pe Stelian Tănase să ... un interview: În România ...e e posibil!

...ă de vreo 30 de ori în ... de două ori expulzat de... ...e a scris „lucrurii ignitoa... ...ere Ceaușescu", reputatul ... își dă iar în „stambă" ...ează ce i-au zis doi liderii ... ai minerilor din Valea ... la ora serii, într-o caba... vacanță a acestora: 1 — ...sîntem răspunzători, vino... 2 — nu, sînt vinovați cei ..., cei cu poziții înalte! ...probăm totul! E cert ... mod indirect, cei doi mi... propuneau o explicație și ... rămîne decît să ne spri... tîmpla în degetul arătă... și tragem cu ochiul spre ...SBAREND și, parafrazin... deziluzionați sau opti... și ne întrebăm dacă e ... cazul să avem încredere ...ța politică. Adică în aceea ...re se face că o afișează ... Ion Iliescu care, chiar ... fost director doar al E... Tehnice, sînt sigur că a ... de Popper. Mai exact, de ...tul de falsificare al aces... la acest context, și la acest ... al discuției, las bariera și ... felinarul a cărui lumină ...ează spre umbra ce ascun... redută inexpugnabilă: ...ȚARUL. Spre deosebire de ..., unde savanții trebuie să ...eze noi teorii, în politică ...ul e singular. Dar acest ..., în cazul unui președin... obligatoriu să fie respec... și-l conducă pe acesta ... muncă (da, da, ați citit ..., și un fost nomenclaturist ... șef de stat trebuie să ...ească!) productivă și co... Cît de productivă a fost ...te activitatea domnului ..., se vede: Europa a ...rtina — frig, foamete, ... spei. Corectitudinea se ... pînă la un anumit ... în sensul celeilalte noți... dar un exemplu în plus ...tică: ne-a scris de curînd, ... New York domnul CON...ANTIN BURLACU, cetățean ...can de origine română. ...ediate al Ligii Apărării Na...ționale, organizație naționalistă și anticomunistă românească, al cărei sediu se află în localitatea sus amintită. Arestat, închis, torturat, domnia-sa a părăsit țara în 1980. Zece ani mai tîrziu, cu acte în regulă, inclusiv viza Ambasadei României din Washington, a aterizat la Otopeni. Aducea cu sine soția, Elisabeta, și cei doi copii, Monia și Johnny. Aici, stupoare: este anunțat că nu i se permite intrarea în țară, deoarece... figurează pe o listă! Deși a plecat din România acum 10 ani, deși domnul Ion Iliescu face caz de democrație. În atare situație, credeți cumva că pînă la urmă s-a ajuns la un compromis? În nici un caz! Nici chiar intervenția domnului GORDON K. HELLWIG, viceconsul al Ambasadei Americane la București, n-a dat rezultate. Drept care domnul Constantin Burlacu, după două zile de sechestrare, a fost urcat într-un avion de Chicago și expediat înapoi! „Guvernul antiuman și antiromânesc Iliescu-Roman, în frunte domnia-sa cu amărăciune cerșoarea, poate să-i dea afară din țară pe unii patrioți și anticomuniști români, dar ei nu vor putea niciodată să-i dea afară din inima națiunii române pe marii luptători pentru libertate și dreptate". Așadar, mister Binder, nu va mai lamentați atîta! Dumneavoastră ați fost expulzat în '66 și '86 de Ceaușescu, ucenicul sau Iliescu l-a „returnat" pe compatriotul nostru și-al dumneavoastră în '90! De aici pînă la sări o concluzie chioară ca... un iepure șchiop: acest regim bate pasul pe loc! Adică ajungem tot la concluzia domniei voastre din pomeniul interviu: La toate acestea adăugați mărturisirea pe care v-a făcut-o domnul Brucan, de a-și scrie memoriile. Dumnezeule, mă ia cu frig numai gîndindu-mă!...

ILIE COSTACHE

COMUNICAT

Luînd act de apelul Frontului Popular din Moldova prin care se denunță manevrele de dezbinare a Moldovei de peste Prut prin crearea unor republici fantome a găgăuzilor și transnistreană, declarăm:

Partidul Social Democrat Român a condamnat în toate împrejurările actul Molotov-Ribentrop prin care din trupul României a fost smulsă samavolnic Basarabia și Bucovina de Nord.

Sînt cunoscute suferințele populației dintre Prut și Nistru în anii de asuprire a lui Stalin, deportarea masivă a populației românești în anul 1941 și anii de după război, politica de colonizare dusă de imperiul sovietic, în aceste teritorii.

Tendințele separatiste din Basarabia contravin flagrant cu politica liderului sovietic Mihail Gorbaciov de pace și securitate în Europa, politică încununată cu Premiul Nobel pentru pace, și reprezintă o amenințare flagrantă la pacea și securitatea din această zonă.

Iată de ce ne manifestăm solidaritatea cu frații dintre Prut și Nistru în lupta lor dreaptă și sprijinim și vom sprijini acțiunile Frontului Popular din Moldova pentru menținerea integrității teritoriale și a unității Republicii.

PREȘEDINTE,
Sergiu Cunescu
SECRETAR GENERAL
Mircea Stănescu
Președinte
Ștefan Cucu

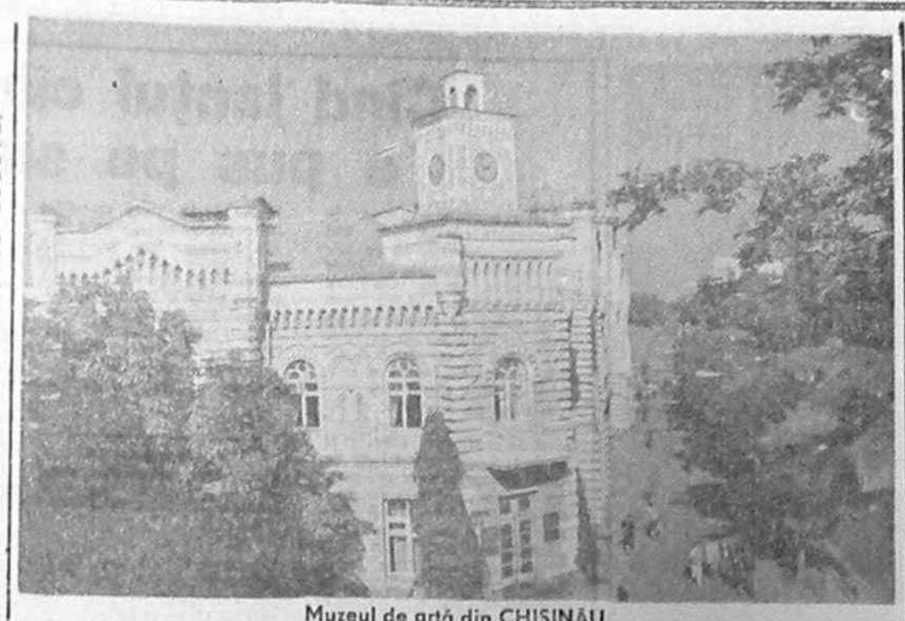

Muzeul de artă din CHIȘINĂU

Partidele din Moldova Sovietică

„Vrem să redobîndim mîndria românilor"

Interviu cu domnul Mihai Baraga

— Domnule Mihai Baraga, faceți parte din grupul de constituire a unui nou partid din Moldova...

— Mai precis, împreună cu domnii Todică Dumitru și Nicu Vladimir, pregătim materialele pentru Congresul de Constituirea Partidului Național Creștin.

— V-aș întreba: de ce Creștin?

— Vrem, prin moralitatea și filozofia creștină, să revenim la naționalul nostru. Prin unire sufletească, spirituală, prin metode creștine...

— Și-acum, de ce Național?

— Pentru că sub presiunile Imperiului Otoman, ale celui Austro-ungar, Rusesc, Sovietic și ale fanarioților, s-a încercat diminuarea naționalului din noi. S-a încercat, în Moldova, să se dilueze istoria națională, cultura, apartenența ca neam la ginta latină. Moldovenii nu sînt o nouă națiune. Noi nu sîntem slavi. Noi avem o cultură proprie și o istorie proprie. Vrem să redobîndim mîndria românilor din acele vremuri memorabile ale lui Ștefan cel Mare.

— Prin ce vă deosebiți de alte partide?

— Alte partide caută, pe căi neconvenționale, să rezolve problemele ce s-au acumulat în Republică. În Moldova se vorbește despre mai multe partide. În realitate sînt: Partidul Social Democrat, partidul nostru și se vorbește că ar mai fi un partid, dar el nu este declarat nicăieri și nici înregistrat. I se spune Partidul Comunist. El însă nu există.

— Care este atitudinea dumneavoastră față de alte partide?

— Se aude că se va înființa Partidul Democrat Creștin. Nu este exclus ca ei să fie buni. După ce vom lua cunoștință despre programul și statutul său, dacă vom găsi principii asemănătoare cu ale noastre, nu este exclus să fuzionăm, pentru a deveni mai puternici. Cînd sînt prea multe partide, după părerea noastră, nu este bine. Prea multe partide duc la dezbinarea neamului. Partidul Social Democrat nu este un partid național în înțelesul deplin al cuvîntului. Considerăm că trebuie să conlucrăm, să colaborăm cu toate partidele, mai ales atunci cînd este vorba despre națiunea noastră.

— Ați vorbit despre Partidul Comunist. Care este atitudinea dumneavoastră față de „apariția" acestui partid? Față de el ca atare?

— Nu am să vă răspund direct. Voi face o retrospectivă istorică. Sub acest partid comunist și cu participarea lui activă, în 1941 și 1949 s-au organizat deportările, foametea (susținută artificial). Oamenilor li s-au luat de 2—3 ori impozite, încît nu mai rămîneau cu nimic. Cine nu plătea — era judecat. Apoi au fost distruse bisericile și vestigii ale culturii noastre. Sub conducerea Partidului Comunist a fost falsificată istoria. Ce atitudine putem avea față de un asemenea partid? Și totuși, dacă noi vrem să constituim un stat de drept, Partidul Comunist are, legal, drept la existență. Să ne opunem să mai acționeze împotriva neamului este în puterea noastră și, vă rog să mă credeți, o vom face.

— Există moldoveni în P.C.?

— Poate că da. Dar dacă sînt români cu adevărat, ei trebuie să ia o atitudine precisă. Fondurile acestui partid trebuie folosite pentru reconstituirea bisericilor distruse, pentru redobîndirea adevăratelor valori, ale culturii naționale. Toate pagubele morale și materiale ale moldovenilor trebuie plătite, pe cît posibil, din fondurile Partidului Comunist.

— Lăsînd la o parte faptul că sînt de acord cu dumneavoastră, vă mulțumesc pentru discuția avută.

VICTOR DANC

O delapidare de proporții

— Inculpat: fostul pcr —

Vălul misterelor privind proprietatea fostului pcr este de nepătruns, chiar și după cele zece luni care au trecut după revoluția cea mai sfîntă a poporului nostru. Tot ce era important de spus, în mod sincer, deschis, nu s-a spus, iar ceea ce trebuia ascuns — în interesul cui? — a fost acoperit cu minciunile cele mai perfide, care ne-au dezonorat în fața lumii libere.

Dar, din cînd în cînd, apare cîte o știre care aruncă o lumină fascinantă peste afacerile murdare ale fostului partid comunist „agonisitorul" celei mai veroase averi, prin furt, jaf și alte mijloace ilegale. Și, deși conducerea statului și guvernul cunosc mai mult decît noi, nu se atinge de această fabuloasă avere, pe care ar fi trebuit demult să o fi trecut în bugetul statului, acest buget și așa destul de...costeliv.

Ziarul EXPRES, în numărul 38, ne dezvăluie o chestiune de senzație, dar și cu urmări financiare și juridice deosebit de importante. Este vorba de faptul că fosta gospodărie peceristă avea în folosință gratuită foarte multe imobile, pentru care nu plătea nici un fel de chirie și impozite statului, în timp ce ultimul cetățean, care de abia reușește cu salariul său modest să răcnicei, trebuia să achite chirii din ce în ce mai mari.

Deci, o chirie datorată bugetului și neachitată prin nedeclarare timp de 40 ani constituie o fraudă, o delapidare, cu circumstanțe agravante, ca abuz de putere, fals și înșelăciune. În timp ce pentru fostul pcr, neplata datoriei constituia un venit net, ILICIT, se înțelege. La ce valoare s-a ridicat această fraudă, care trebuie urgent acoperită prin trecerea din fondurile roșii „tabu" în bugetul statului? Vom calcula chiar pe exemplul semnalat de ziarul EXPRES.

Sediul Partidului Național Țărănesc-creștin și democrat face parte din lista imobilelor predate în martie a.c. către ICRAL — Foișor, căruia îi achită o chirie lunară de 10 500 lei. Anual se amortizează deci 126 mii lei. Calculînd pe cei 40 ani de la naționalizare, rezultă că delapidarea se ridică la rotunda sumă de 5 mil. lei. După informațiile noastre, — incomplete la ora actuală — listele pe Capitală cuprind peste 60 localuri, din care unele cu valori locative mult mai mari, cum ar fi clădirea fostei edituri CUGETAREA — Georgescu Delafras, în care funcționează o fabrică de prelucrarea blănurilor scumpe (vulpi argintii de la crescătoria din județul Covasna). Necesitățile de lux ale damelor din nomenclatura comunistă trebuiau să fie satisfăcute, ca și un export pe „circuit închis" aducător de valută. Sumarul calcul indică o minimă sumă de 300 mil. lei, pagubă efectivă în bugetul Capitalei.

Dar la nivelul întregii țări? S-a încercat acreditarea ideii că averea monstruosului partid a fost constituită din cotizațiile membrilor. Cazul de față infirmă asemenea susțineri. Și cîte se vor mai dezvălui cu timpul.

Domnul președinte Iliescu, domnul prim-ministru Roman, domnul procuror general Robu au datoria legală, morală și politică, de a dispune verificarea acestui caz și a altora asemenea și să hotărască neîntîrziat trecerea acestor valori din tezaurul roșu în bugetul statului, căruia i se cuvin de drept, inclusiv penalizările de întîrziere, pe care și noi cetățenii de rînd le-am plătit ICRAL-ului, atunci cînd întîrziam plata chiar și cu o lună de zile.

Și încă ceva tot atît de important: persoanele cu funcții de răspundere din Ministerul de Finanțe și Ministerul Gospodăriei Comunale, care aveau datoria de serviciu să asigure încasarea sumelor cuvenite statului, să fie judecate conform legii, pentru că nu au îndeplinit aceste obligații. Ei pot fi cu ușurință găsiți în actuala nomenclatură neocomunistă, sau în listele de pensionari, politici care își digeră în liniște o pensie lunară de 8—10 000 lei.

Ar fi, realmente, un act de dreptate socială pentru țară.

Ne așteptăm ca domnii parlamentari să ceară de la înalta tribună înfățișarea acestei măsuri, partidele de opoziție oferind sprijin cu specialiștii de care dispun.

Vom reveni cu alte amănunte în numerele viitoare ale ziarului nostru.

PETRE MANDEA

Cartelul sindical „Alfa"

„Noi nu sîntem de acord cu această hotărîre guvernamentală"

...care de fapt nu reprezintă decît o formă mascată a unei scumpiri, concentrate în anexele sale". Aceasta este, în esență, poziția CARTELULUI SINDICAL ALFA față de liberalizarea prețurilor preconizată de guvern, poziție expusă cu destulă claritate în preambulul conferinței de presă organizate vineri, 26 octombrie, la ISPE. S-a arătat că respectiva HOTĂRÎRE vine în plin moratoriu, încălcîndu-l astfel încă o dată, după scumpirea anterioară a hîrtiei, benzinei etc. Cartelul este de acord cu liberalizarea, însă o adevărată liberalizare a prețurilor nu este posibilă dacă nu este reglementată o problemă fundamentală pentru trecerea la economia de piață: aceea a proprietății. Ori, tocmai această problemă nu este abordată de guvern, în mod realist, nerezultînd astfel decît o creștere artificială a prețurilor, o pauperizare și mai accentuată a producătorilor direcți de bunuri, prin scăderea puterii lor de cumpărare.

Dl. Constantin Cojocaru, consultant economic al CARTELULUI ALFA a arătat că hotărîrea guvernului este ilegală, depășind prerogativele acordate de Legea 15/1990. În opinia domniei-sale este vorba în realitate de o reașezare (în sensul creșterii) a nivelului prețurilor, nefiind create condițiile unei veritabile concurențe. Șansa muncitorilor de a deveni proprietari ai capitalului produs de ei se va diminua și vor fi favorizați profitorii regimului trecut.

Reprezentanții CARTELULUI ALFA s-au declarat în favoarea alternativei economice propuse de dl. Cojocaru, informînd că întîmpină dificultăți în a-și susține punctele de vedere, atît la președinție cît și în fața reprezentanților guvernului. Dorința lor este de a avea observatori în Parlament pentru ușurarea accesului la proiectele de legi și de a le fi acceptată o comisie care să negocieze cu guvernul escaladarea inflației și protecția socială. Reprezentanții sindicatelor au propus ca Parlamentul să dezbată această Hotărîre în fața întregii națiuni, prin intermediul transmisiilor televizate în direct.

Din păcate, ziariștii prezenți s-au dovedit (cu cîteva excepții) destul de timizi, mai combativi (deși uneori confuzi) dovedindu-se reprezentanții ISPE. În ce ne privește, întrebările noastre s-au referit le fenomenele sociale spontane generate de nemulțumirea populației: dacă liderii sindicali consideră că acestea vor apărea în urma aplicării proiectului guvernamental și dacă da, care va fi poziția cartelului față de ele? Răspuns: vor apărea și mai mult, vor fi de mare amploare și aproape incontrolabile; totuși, sindicatele vor încerca direcționarea lor în sensul alternativei.

ALEXANDRU GANEA

MEMORIU

Noi dorim gospodării individuale particulare

Stimate domnule prim-ministru și stimați domni parlamentari,

Sîntem țăranii din comuna Copalnic Mănăștur, județul Maramureș, în mod special satele Berința, Copalnic și Copalnic Mănăștur. Apelînd la profesionalismul, capacitatea dv. intelectuală și încrederea cu care v-a investit țara, cerem dreptate dorind rezolvarea în mod favorabil a următoarelor probleme:

— Retragerea imediată a I.A.S. Berința de pe moștenirea strămoșilor noștri dintre satele Berința, Copalnic și Copalnic Mănăștur. Sîntem aproximativ 200 de familii care am avut suprafețe de teren între 2 și 7 hectare. Pămîntul ne-a fost luat în mod abuziv, fără temei legal, pînă sub streașina casei. Turmele I.A.S.-ului Berința și ale nomenclaturii ceaușiste și a prietenilor lor ne batjocorese holdele și semănăturile.

— Cerem să se revizuiască Proiectul de Lege al Fondului funciar și, acolo unde se prevede, crearea unei comisii care să facă o redistribuire a suprafețelor de pămînt celor care au posedat pămînt și distribuire de pămînt celor care nu au posedat pămînt. Să se aibă în vedere să nu se creeze un haos fără precedent în istoria agricolă și nemulțumiri în masă. Să se țină seama că la noi, în zona de deal, pămîntul nu este plan ca-n palmă, ci cu denivelări foarte mari, astfel că este foarte greu de găsit un echivalent al unei parcele într-o altă parcelă. Cerem să se respecte moștenirea strămoșească, deci comisia să nu intervină la stabilirea parcelelor în vederea acordării titlului de proprietar fără acordul moștenitorului de drept al pămîntului.

— Cerem să interveniți pentru a opri sabotajul desfășurat împotriva noastră de către inginerii agronomi. Cei de la camera agricolă nu s-au interesat pentru a ne asigura întregul necesar de sămînță de grîu pentru semănatul de toamnă, iar cei de la S.M.A. au dirijat tractoarele în alte direcții decît munca cîmpului, uneori chiar oprind pe tractoriști și interzicîndu-le să ne are pămîntul, dînșii dorind să demonstreze că țăranii nu sînt capabili să-și lucreze pămîntul și că C.A.P.-ul era forma ideală.

În cazul că producția de cereale a anului viitor va fi mai scăzută, dorim să cunoașteți cine sînt vinovații.

— Cerem ca I.A.S. Berința să pună capăt proceselor de la Judecătoria Baia Mare.

— Cerem ca reprezentanții țărănimii, adică inginerii de la Camera agricolă, să fie aleși de noi, țăranii, pentru ca să apere interesele noastre, nu ale nomenclaturii ceaușiste de tristă amintire a U.J.C.A.P.-urilor.

— Cerem ca pensiile ce se acordă pensionarilor foști cooperatori să fie plătite de către stat, nu vrem să rămînă nici o ultimă rămășiță de C.A.P.

Noi dorim gospodării individuale particulare, nu vrem alte forme de organizare a țăranilor, pentru că la conducerile acestor asociații să nu apară alți „păduchi agricoli" pe care să fim obligați noi să-i ținem în spinare cu munca noastră.

Vă rugăm să urmăriți prețurile și să faceți o comparație cu țările occidentale: cerem mărirea prețurilor la lapte, carne și alte produse, pentru a ne înlesni procurarea de utilaje agricole moderne.

Cerem să nu începeți cu raționalizările și interdicțiile forțate și să încercați echilibrarea prețurilor din țară cu cele de peste hotare.

În cazul în care nu ne veți rezolva problemele în mod favorabil, vom fi nevoiți să ne considerăm nedreptățiți și vom uza de toate drepturile și posibilitățile ființei umane. Ne vom adresa O.N.U. și forurilor internaționale pentru apărarea drepturilor omului.

Cu multă speranță în dv.,
ȚĂRANII AGRICULTORI DIN COMUNA COPALNIC MĂNĂȘTUR, JUDEȚUL MARAMUREȘ

Fabricile de ciment—atentat la viața oamenilor?

„Ne vindecăm de reumatism, dar ne îmbolnăvim de plămîni"

În ultima perioadă am încercat să ne deplasăm în cît mai multe zone ale țării (acolo unde populația, plantele, mediul înconjurător au de suferit datorită lipsei de interes a factorilor de decizie din cadrul unor mari întreprinderi) care, prin caracterul lor poluant pun în pericol viața în general, echilibrul ecologic în special.

La Fieni, fabrica de ciment funcționa din plin. Nimic mai bun. Aceasta denotă faptul că este nevoie de ciment pentru construcții. În schimb, conducerea acestei întreprinderi nu a luat nici o măsură ca praful de ciment care se produce în timpul procesului de preparare să fie filtrat. Apropiindu-te de Fieni, de la distanță de cîteva zeci de kilometri, pe cer se poate observa efectul dăunător al acestor neglijențe. Acesta este pur și simplu acoperit pe zeci de km. pătrați, creînd senzația că în curînd va veni furtuna.

În localitate este și mai rău. Respirația îți este împiedicată de praful care se strecoară în plămîni și pe care îl simți de parcă ai fi în mînă.

Încercările de a lua legătura cu conducerea întreprinderii au fost zadarnice. Toți cei din conducere, ca prin minune, nu erau de găsit.

Totul în jur apărea ca și cum ar fi dat bruma. Ținînd seama că în această zonă a țării nici nu a plouat de peste trei luni, vă puteți închipui cum arată orașul.

Neavînd unde să înnoptăm, orașul — cu toate că este industrial — nu are nici un hotel, ne-am deplasat la Pucioasa, o localitate balneară. Nici acolo nu am reușit să ne cazăm. Lipsa binecunoscută de camere, peste tot la hoteluri! Am stat însă de vorbă cu mai multe persoane din localitate și, în special, cu turiștii veniți la tratament. Opinia lor este una singură, și anume aceea că fabrica de ciment din Fieni îi influențează și pe ei și aceasta destul de puternic.

„VENIM LA TRATAMENT PENTRU REUMATISM ȘI NE ÎMBOLNĂVIM DE PLĂMÎNI".

Ce spun însă beneficiarii acestor tratamente care vin din restul țărilor europene și chiar din alte continente? Nu este deloc greu să îți dai seama că sînt destul de mîhniți. Opinia lor este că trebuie neapărat să fie luate măsuri de montare a filtrelor necesare în cadrul fabricii de ciment, iar dacă nu, să fie luată măsura radicală din partea organismelor în drept pentru închiderea fabricii pînă la soluționarea acestei probleme acute de poluare.

Considerăm că specialiștii în ecologie — care pot constata starea jalnică în care se află mediul înconjurător — ca și cei din Ministerul Sănătății, trebuie să ia măsura de a urgenta soluționarea acestei probleme și nu numai în această zonă a țării, ci peste tot, acolo unde sînt încălcate regulile elementare de menținere a echilibrului vieții, periclitat de neglijența și toleranța unora.

MARIAN LUPESCU
PAUL SILAEV

O profesiune încă neprivatizată: avocatura

...ctul Lege nr. 54/1990 pri... organizarea și desfășura... ...or activități pe baza li... inițiative a creat cadrul, ...ient, însă, necesar trece... ...economia de piață.

...prelungirea acestui act ..., parlamentarii noștri ... în toate zilele au adoptat ...ul Lege nr. 90/1990 privind ... măsuri pentru organiza... și exercitarea avocaturii în ...ția.

...nte de a trece la discuta... ...aspectelor concrete generate ...ului decret se impun ...precizări privind regimul ... pe care l-a cunoscut ...ma de avocat în pe... dictaturii comuniste.

...regim juridic era regle... prin Decretul nr. 281/1954, ...at apoi prin Decretul nr. ... și Decretul nr. 681/1969. ...considera că avocatura ...ă un serviciu de inte... (art. 2 din Decretul ...), ceea ce reprezenta ... și de facto o viziune co... integratoare, ce de... interesele legitime ale ... aflate într-un proces, ... penal. La polul opus, ...ma burgheză se apre... avocatul este un aliat to... justițiabilului apărînd ...ior interesele aces... Plumelin, „Nouvel abrege ...profession d'avocat", Paris ...ția judiciară de tip ... a invederat rolul de ... pe care îl avea avocatul ... cu alți participanți la ...ția judecătorești, ...ți etc. Să mai amintim ... interdicțiile „lesni... în exercitarea asistenței ... în nenumărate cazuri ... nu putea lua contact cu ... avem în vedere deci ...penal) sau nu avea po... studierii temeinice a ... cauzei, pentru a nu ... despre climatul total ...ș creat de regimul co... ...știei nobile profesiuni.

... art. 5 al Decretului ... constituie o mostră fu... de împiedicare a privatizării, el folosind aceeași optică „centralistă", aceleași obstrucționări de tip comunist: Consiliul Uniunii Avocaților din România soluționează cererile privind PRIMIREA sau REPRIMIREA în avocatură, transferarea și detașarea avocaților dintr-un barou în altul. Pornind de la sublinierea cu valoare de principiu în sensul căreia avocatura este sau ar trebui să fie o profesiune liberă, ar rezulta în mod firesc că în avocatură se poate INSCRIE (și nu PRIMI!) orice licențiat în drept, diploma de licențiat fiind actul legal ce atestă capacitatea persoanei respective și nicidecum „verificarea" cunoștințelor în domeniu ale solicitanților. Cunosc cazuri de judecători eminenți și cu o mare vechime în meserie care... au căzut la examenele organizate de Consiliul Uniunii Avocaților. Se dorește prin acest sistem obstrucționist crearea unei caste avocațești închise? Ce facem atunci cu tinerii absolvenți ai Facultății de Drept? În actualul context ei sînt sortiți marginalizării, contrar declarațiilor pompoase ale guvernului privind promovarea tinerilor de valoare.

Nedumerirea sporește dacă avem în vedere declarațiile pe care Consiliul Uniunii Avocaților din România le-a făcut în cotidianul „România liberă" din 15 martie 1990, în articolul intitulat „O profesie care se apără": „A fost înființată comisia pentru elaborarea proiectului unei noi legi a profesiei care va menține actualele birouri de avocați, dar va permite și înființarea de CABINETE PARTICULARE" (subscrierea ne aparține). Raportînd aceste declarații de principiu la Decretul nr. 90/1990 este lesne de observat că intențiile Consiliului Uniunii Avocaților s-au înscris pe linia generală promovată de guvern și parlament de îngrădire a privatizării. Altfel nu ne putem explica tăcerea mormîntală a decretului incriminat, în această problemă.

În unele județe, ca de exemplu Călărași, s-au eliberat cîteva autorizații pentru „Cabinete de asistență juridică", dar imediat vechii avocați văzîndu-și periclitate pozițiile au protestat pe unde au nimerit; s-au adresat cu jalbe la Ministerul Justiției (ce nu mai are acum nici o atribuțiune pe linia conducerii sau coordonării acestei activități ori au cerut prefecturilor să anuleze autorizațiile eliberate.

Dînd curs acestor intervenții, Ministerul Justiției a emis în ultimul timp o dispoziție în sarcina instanțelor judecătorești pe linia neacceptării ca apărători a avocaților particulari. Această dispoziție este în fapt ilegală pentru următoarele considerente:

1. Cei interesați (prejudiciați) în această afacere sînt avocații vechi și nicidecum Ministerul Justiției care, așa cum am arătat anterior, nu mai deține atribuții în această sferă. Oare specialiștii acestui organ central al administrației de stat să fi uitat un principiu de drept potrivit căruia cine nu are interes nu are drept la acțiune? Sîntem în prezența unei ingerințe inadmisibile care amintește modul în care vechiul regim „reglementa" problemele.

2. Problema avocatului și a statutului său constituie de fapt problema dreptului la apărare ori această chestiune nu este de ordin administrativ pentru a justifica intervenția Ministerului Justiției, ci una de judecată. În contextul separațiunii puterilor în stat numai instanțele judecătorești sînt îndrituite să se pronunțe în problemă dacă dreptul la apărare este respectat și asigurat de un avocat particular sau un asemenea avocat nu poate asigura exercitarea acestui drept procesual fundamental.

Pînă și în U.R.S.S. reprezentarea juridică este astfel reglementată, încît părțile să aibă cea mai mare înlesnire în alegerea reprezentanților. Astfel, în afara membrilor barourilor de avocați orice persoană admisă de instanță poate reprezenta (apăra) pe altcineva (art. 16 din C. proc. civ. R.S.F.S.R.), cu excepția minorilor și incapabililor. Deci, un licențiat în drept cu atît mai mult poate reprezenta procesual. Legislația noastră cuprinde și ea o reglementare în acest sens, dar sfera ei de cuprindere este limitată de gradul de rudenie. (art. 68, alin. 5 C. proc. civ.).

3. În sfîrșit, trebuie invocat un argument cu valoare generală în sprijinul descătușării liberei inițiative în această profesiune și al legalității birourilor particulare de avocați. Este vorba de Hotărîrea Guvernului nr. 201 din 8 martie 1990 pentru aprobarea normelor de aplicare a Decretului-Lege nr. 54/1990 care, în anexa nr. 1, prevede expres și limitativ categoriile de activități pentru care nu se pot organiza unități particulare, avocatura nefigurînd printre ele. În continuare sînt enumerate CATEGORIILE ORIENTATIVE (s.n.) de activități care se pot desfășura pe baza liberei inițiative și instrucît lista, prin chiar denumirea ei, rămîne în continuare deschisă, devine evident faptul că înființarea birourilor particulare de avocați este posibilă și legală. Un exemplu în sensul celor afirmate. Nici „lustrageria de încălțăminte" (ca de altfel nici avocatura) nu este cuprinsă în lista orientativă, dar pretutindeni în țară au fost eliberate autorizații pentru exercitarea privată a acestei activități.

Considerăm că viitoarea lege a avocaturii, dacă se dorește a fi un act democratic și onest, ar trebui să cuprindă, printre altele, și următoarele reglementări de principiu:

1. Avocatura este o profesie liberă, iar avocatul este deci un liber-profesionist. De aici va rezulta cu siguranță concurența. Adică ceea ce numim calitatea.

2. În avocatură se poate înscrie (și nu primi) oricare licențiat în drept, diploma de licență fiind singurul act legal care atestă capacitatea persoanei respective și nu comisiile și consiliile închise, dogmatice.

3. În avocatură nu se dă examen sau test de admitere, ci este suficientă prezentarea diplomei de licențiat.

4. Avocații se pot asocia în organizații profesionale, care însă nu pot influența în nici un fel calitatea de avocat.

5. Avocatura poate fi exercitată atît în cadrul Barourilor de avocați, cît și particular.

6. Onorariile avocaților nu trebuie plafonate, ci ele se stabilesc în liberă învoială cu clientul (așa cum se întîmplă în toate statele civilizate), dar cu stabilirea unei limite inferioare, astfel încît să fie eliminată posibilitatea unei concurențe neloiale.

LUCIAN TUDORANCEA

www.cnsas.ro

În întreaga țară și în Capitală au continuat manifestațiile în legătură cu mișcarea separatistă a găgăuzilor și nistrenilor din Basarabia. Peste tot s-au strigat lozinci pentru unitatea Basarabiei, pentru România Mare, împotriva conducerii feseniste. În clișeu : duminică pe străzile Bucureștiului.

Foto : PETTER GHEORGHE

Televiziunea noastră fesenistă, cea de toate zilele

TELEDELAȚIUNEA

În vîltoarea evenimentelor de tip cambodgian de la jumătatea lunii iunie, după ce televiziunea a arătat spectatorilor medicamente primite cu ocazia ajutoarelor umanitare, prezentîndu-le drept droguri, după ce a arătat xeroxuri cu ajutorul cărora, chipurile, s-ar fi falsificat bani, un crainic al amnistiei instituții Iassa, cu un zîns pătruns de fiorii „sfintei minii proletare", un anel la delațiune. Să fie piriți, adică „demascați" — cuvînt folosit, între altele, la penitenciarul experimental de la Pitești — toți protestatarii din Piața Universității. Nu știu exact dacă acel act a fost o inițiativă particulară a crainicului cu pricina, o dispoziție a conducerii TV sau o *emanație* a puterii actuale. Ceea ce știu este că în urma lui au fost arestați oameni. Oameni care și astăzi stau închiși așteptînd o sentință. Nu-i numesc pentru că nu vreau să le provoc necazuri : am aflat că sînt bătuți ori de cîte ori le apare numele în ziar.

Într-o altă situație, cea a manifestațiilor și acțiunilor de protest ale agricultorilor francezi, a cărei ce presa de acolo numește „iacoueria", televiziunea (mai exact : televiziunile) din această țară a procedat altfel : s-a multumit să-și informeze corect spectatorii, a găzduit exponenții diverselor opinii în această problemă. Cu profesionalism însă. Totuși, în ipoteza că s-ar fi lansat și în Franța un apel televizat la delațiune, stau și mă-ntreb care ar fi fost consecințele ? Probabil că ar fi provocat interpelări în Parlament, iar instituția cu pricina ar fi fost acționată în justiție și ar fi trebuit să plătească sume însemnate pentru daunele morale provocate. Mai mult decît probabil s-ar fi procedat la concedierea celor care au permis apariția pe post a unui astfel de apel.

Cum ar fi reacționat însă telespectatorii ? S-ar fi repezit Jean să-l denunțe pe François ? S-ar fi convocat ședințe la TALCO, la CEGELEC sau la RENAULT, ședințe în care să se ia atitudine împotriva faptului că Antoine a fost prezent în orașul Nevers în timpul violențelor de-acolo ? Ar fi fost apoi acest Antoine predat poliției de către colegii săi de muncă ?

Atingem aici un adevăr care nu poate decît să ne cutremure : ceva foarte grav s-a petrecut cu noi în anii de întuneric comunist. Privațiunile pe care am fost nevoiți să le îndurăm, frica inoculată în toate straturile societății de către activiști, milație și securitate („brațul înarmat al partidului"), minciuna ridicată la rang de politică în stat ne-au transformat — mai mult sau mai puțin — într-un fel pe care cu greu și-l poate închipui cineva care trăiește într-o societate cu adevărat democratică. Iar televiziunea, ca anexă a puterii, s-a adresat tocmai trăsăturilor negative formate de regimul comunist, amplificîndu-le încă o dată și asumîndu-și fără sfială un rol represiv. Foștii (și probabil actualii) informatori ai securității, cei care tremuraseră pe la începutul anului, atunci cînd populația cerea listele conținînd numele lor, au avut astfel aprobare oficială să-și continue murdara activitate. Cetățeni mai mult sau mai puțin onești au fost chemați să-și dovedească patriotismul turnîndu-și colegii, prietenii, dușmanii personali. Se cunosc — apropierea nu este deloc întîmplătoare — performanțele negative ale serviciului de propagandă condus de Goebels și consecințele pe care le-a avut. Se știe că în urma unui simplu denunț cetățeanul german se putea trezi cu Gestapo-ul în casă, putea fi ridicat pe loc și avea cît într-un lazăr de concentrare. Iarăși nu este ocazia întîmplătoare ca asemenea lucruri să poată avea intîlnit și în „cea mai deosebită ordonanță". Ce s-ar fi petrecut dacă nazismul ar fi beneficiat de un instrument precum televiziunea ? Se sparie gîndul, vorba cronicarului.

De curînd, ființa „nou deschidere" a TV (un act mai degrabă de indisciplină interioară a instituției) am avut ocazia să vizionăm filmul făcut de franezii despre studioul 4, celebrul. Am re-văzut și re-auzit tonul sacramental, grimasele amenințătoare, aroganța, bîlbîiul „mea culpa", apoi aceleași grimase, aceeași arogantă, același dispreț. Aceiași oameni care ne mitraliau sonor și vizual în anii din urmă și cărora un elementar bun-simț, dacă l-ar fi avut, le-ar fi dictat o retragere discretă din fața camerelor de luat vederi. Dar nu. Dumneaor pozează astăzi în campioni informației, făcîndu-se și făcîndu-ne de rîs în fața adevăratilor profesioniști și, iată, în fața întregului continent, aducîndu-ne prejudicii nu numai morale. Prejudicii care nu pot fi comdicole, nici de comentariile scrîșnite și nici de recentul ordin al domnului Răzvan Theodorescu, în baza căruia pot fi dați afară oameni ca domnul Vartan Arachelian, unul din destul de puținii meseriași în domeniu. Frica de adevăr, prezentă încă din 22 decembrie, se plimbă în voie pe coridoarele înguste ale clădirii înalte (doar la proprio, se-nțelege) de pe Dorobanți. O frică în fața căreia sirma ghimpată ce înconjoară *edificiul* nu este de nici un folos.

ALEXANDRU GANEA

Cînd lanțul cîinelui e pus pe sîrmă

GUVERNAREA FESENISTĂ

Ni s-a promis solemn în decembrie că nu vom mai exporta alimente, că va prima satisfacerea necesităților populației, că nu vom mai sta pe întuneric și nu vom mai suferi de foame și de frig. Ar fi trebuit să se spună atunci că nu vom mai suferi **numai** de foame și frig, ci și de sete, că nu vom mai sta **doar** pe întuneric, ci și nespălați, -ă vom „face" cozi nu numai la carne, ci și la becuri, că ne vor lipsi nu doar detergenții, ci și apa, că ne vom confrunta nu doar cu lipsa zahărului, ci și a sării, dar acel „numai" sau acel „doar", au fost trecute sub tăcere, dîndu-se bice mîrtoagei costelive umflate de entuziasm pentru a atinge mai repede data alegerilor. Peste capitolul electoral cîștigat prin înșelăciune și minciună s-a năpustit inflația și în ordinea firească a lucrurilor, la viitoarea preconizată stabilizare monetară, ce va „destabiliza" profund liniștea multora, cei care l-a acumulat, în speță F.S.N.-ul, cu toate brațele sale acaparatoare (președinție, guvern, parlament, administrație etc.), ar trebui să dea faliment.

Guvernul a fost silit să recunoască în fața greviștilor de la Brașov că sîntem nevoiți să exportăm carne și alimente în U.R.S.S. Întotdeauna am fost un popor ospitalier și generos, dar de la generozitate pînă la a da hrana de la gura propriilor tăi copii vecinilor, e cale lungă. Sîntem țara basmelor. Aici s-au născut cîndva balaurii și, mai de curînd, porci cu 7 și 9 capete. Natalitatea acestora din urmă (în era informaticii) e în continuă creștere, altfel nu ne putem explica prezența masivă în magazine a capetelor de porc fără trup. De la „nici o masă fără pește" am ajuns la „nici o casă fără calculator personal".

S-a spus că nu vom mai exporta bunuri de consum decît dacă ne vor prisosi. Cine a vizitat recent Tîrgul Internațional București a putut vedea că în țara noastră se produc și aspiratoare și televizoare și frigidere, și automobile, și motoare, și lămpi, ba chiar și becuri, dar ele pot fi admirate doar în expoziții și pot fi vîndute doar la export. Nu mai stă în picioare nici scuza onorării contractelor încheiate în anii trecuți, căci produsele au fost expuse în ideea încheierii de noi contracte.

Vajnicele susținătoare ale domnului Roman execută tricotaje și confecții competitive la nivel internațional. Încălțămintea „Guban" și „Clujana" poate sta oricînd lîngă „Leonardo" și „Corona" și totuși ea pleacă în lume fără noi, sau înaintea noastră. Căci noi dorim să pășim în Europa nu doar neprihăniți, ci și desculți și goi. Deși se produc în fiecare zi „trei perechi de încălțăminte pe cap de locuitor", n-am văzut încă pe nimeni care să poarte cu mîndrie pantofi în loc de căciulă. Ne-am mulțumi să-i purtăm în picioare.

Nu, noi nu ne vindem țara, domnilor, noi o dăm de pomană. În curînd vom scoate la mezat și terenurile și casele și praful de pe tobă, căci propriile constituințe le-am concesionat de mult. Pentru cîtă vreme ?

Ceva, totuși, s-a schimbat: sîntem liberi. Liberi să ne mîncăm între noi, liberi să ne alegem, nemafiind „arondați", cozile care ne plac, să plecăm în orice țară, după pofta inimii, atîta doar că nu avem cu ce, liberi să înjurăm și să înghițim în sec, sîntem tot atît de liberi precum cîinele al cărui lanț a fost pus pe sîrmă. Putem străbate în libertatea noastră iluzorie toată curtea, dar dincolo de gard nu vom putea păși, fiindcă, în avîntul nostru, oricît ne-am smuci, gardul ne va sugruma.

GILDA LAZĂR

FOTBAL:

Un lider necunoscut, INTER SIBIU

Această a XI-a etapă a diviziei A la fotbal, a fost bogată în evenimente și s-a soldat cu o lovitură de teatru, propulsarea unui nou lider : Inter Sibiu care s-a instalat în acest fotoliu fără nume sonore și chiar fără un „fason" de care rezonanță, culege roadele unor rezultate care i-au fost favorabile ca și al victoriei de pe propriul teren asupra Petrolului cu 4—2, după un joc spectaculos dar și cu mult nepreavăzut. Oricum și victoria, ca și primul loc, nu se poate spune că sînt neîndreptățite, pentru echilibrul dovedit în comportare și direcția cu care își dispută șansele, meci de meci. Chiar dacă această ascensiune se va dovedi efemeră, pentru un loc în UEFA și-a depus o candidatură foarte autorizată : nu ne permitem să spunem și pentru titlul de campioană. Înfruntarea cea mai aprigă a fost la Timișoara unde Poli a detronat un lider, Steaua după un joc în care ambele combatante nu și-au menajat de loc forțele. A rezultat un meci dramatic în care de la 2—0 studenții au fost egalați și cînd se părea că militarii vor continua, „fi straniero" Oloșutean" a marcat aducînd victoria în tabăra studenților cu 3—2. „U" Craiova a pierdut la Piatra Neamț cu F.C. Bacău (0—1) fără să reușească nici de data aceasta să înscrie vreun gol, deși nu se poate spune că nu a încercat totul, în special în repriza a doua ; În șos. Ștefan cel Mare Dinamo căruia punctul „realizat" un 0—0 cu Progresul, dovedind aceeași ineficacitate exasperantă — fără a scădea din meritele brăilenilor care s-au apărat cu strășnicie, eroic uneori, plecînd cu un punct urîas și nesperat. Oricît de bine s-au apărat oaspeții, să nu uităm că în nici un caz nu sînt F.C. Porto și de aceea trecem în contul albroșilor o datorie... majorată. În Giulești, Rapidul s-a reîntîlnit după mult timp cu victoria, cu un 4—0 entuziasmant pentru spectatori, care putea fi și mai mare deși bihorenii nu s-au dat cu ușurință bătuți, vădind totuși calități neconforme cu palmaresul lor de pînă acum. A doua surpriză mare a etapei, s-a consumat la Cluj unde studenții, umbra unei echipe competitive, au cedat la un scor forfait, 0—3, în fața bistrițenilor care au jucat energic și fără complexe. O semisurpriză, scorul alb de la Constanța, unde brașovenii au confirmat că știu să facă joc de apărare, iar Farul n-a găsit nici un „mătroz" să străpungă poarta adversă. Celelalte două rezultate au fost normale : Argeșul cu 2—1 în fața hunedorenilor, iar Jiul a întrecut Sportul studențesc cu 3—1. (i.f)

★

Anunțata ședință de simbătă a Biroului Federal nu și-a dezvăluit secretele pînă acum, fiind ținută cu ușile închise. Trebuie deci să așteptăm bunăvoința acestui înalt for, pentru a afla ce au discutat și eventual ce au hotărît.

Editorii și tipografii particulari se vor într-adevăr liberi

Duminică 28 octombrie a avut loc în sala de festivități a liceului „Mihai Viteazu" conferința pe țară a Asociației Editorilor și Tipografilor Particulari din România (AETPR). Președintele Biroului Executiv Asociației, dl. Claudian Păunică (ales în ședința de constituire din 23 septembrie a.c.), a informat că în intervalul parcurs de la alegerea sa, Asociația dispune de un sediu provizoriu în București Noi nr. 191, sector I, telefon 67 53 43, beneficiază de personalitate juridică conferită de hotărîrea nr. 2107/3 oct. a Judecătoriei sector I, dispune de contul nr. 407.299.606.02.08 deschis la Banca de Investiții, sucursala municipiului București, s-a înscris la Uniunea Sindicatelor Libere din România, precum și la Organizația Internațională a Muncii.

Asociația și-a făcut cunoscut punctul de vedere declarîndu-se hotărît împotriva tendințelor de prostituare a culturii, de degradare a producției culturale precum și a acțiunilor de piraterie culturală manifestate în ultimul timp în publicistica noastră.

Dintre problemele stringente ale Asociației, menționăm definitivarea proiectului de cod etic al editorului și tipografului, definitivarea statutului și editarea unei reviste de largă informare culturală, organizarea unui cartel pentru apărarea intereselor membrilor afiliați față de eventualele tendințe de acaparare a presei românești în mîinile unor investitori din străinătate, indiferent de naționalitatea acestora.

Adunarea a votat două moțiuni de protest care se vor da publicității : una împotriva atitudinii Centralei industriei tipografice, care din dispoziția Ministerului Culturii a sistat livrarea de hîrtie către editorii și tipografii particulari, și alta privind solidaritatea față de Frontul Popular Moldovenesc vizavi de acțiunile separatiste ale minorităților găgăuze și transnistrene din Bucovina și Basarabia de Nord.

S-au mai purtat de asemenea discuții privind posibilitatea transformării AETPR într-o societate pe acțiuni și construirea unei întreprinderi poligrafice proprii. Au participat circa 200 membri.

ION UNTARU

Din presa străină

Un vis ingineresc de 200 de ani în preajma finalizării

LONDRA — În ianuarie anul viitor, președintele François Mitterrand și prim-ministru Margaret Thatcher se vor întîlni în tunelul de sub Canalul Mînecii, inaugurînd astfel, oficial, unirea Marii Britanii cu Europa continentală prin intermediul unuia dintre cele mai mari proiecte ale secolului nostru. Potrivit agenției Reuter, se așteaptă ca liderii celor două țări să pornească unul în întîmpinarea celuilalt printr-un tre cele trei tunele ale tunelului, făcînd astfel posibilă unirea unui vis inginesc care a vizat Europa de ani.

Thatcher și Mitterrand semnat acordul de construcție tunelului în 1986. Ambele parlamentele celor două țări ratificat acest document, tunelul va fi deschis circulației în 1993. (Europrem)

Opoziția cere P.S.B. să-și recunoască vinovăția pentru actuala stare de lucruri din Bulgaria

Opoziția dorește un răspuns clar în legătură cu vina pe care o poartă Partidul Socialist Bulgar pentru situația dezastruoasă din Bulgaria după ce de ani — a declarat Vladimir Sotirov, parlamentar reprezentînd partidul de opoziție Uniunea Forțelor Democratice, în cadrul unei conferințe de presă.

„Dorim ca cel puțin un comunist să fie în sfîrșit judecat, în loc să primim doar liste de vinovați" — a arătat el, referindu-se la o listă de peste 90 de foști oficialități de partid și lideri economici care au abuzat de autoritatea lor. Lista a apărut în numărul din 24 octombrie al ziarului „Svoboden Narod", iar biroul editorial al acestei publicații afirmă că a obținut-o în mod neoficial de la Consiliul Suprem al P.S.B. Socialiștii au anunțat săptămîna trecută că vor da în curînd publicității unele date concrete și îi vor numi pe cei care se fac vinovați de această criză.

„P.S.B. întîrzie să-și recunoască vinovăția. Activitatea parlamentului este blocată, iar prestigiul său a avut mult de suferit" — a subliniat liderul opoziției, Peter Beron. El a declarat că P.S.B. este cel care poartă răspunderea pentru criza parlamentară și a denunțat „alarmant" faptul că... celor mai recente sondaje de opinie, doar 13 la sută din bulgari sînt de acord cu Partidul lor. „Autoritatea... ță de alegători este pusă semnul întrebării" — a... Alexandr Iordanov, portar reprezentînd Partidul Social Democrat. El a... punctul de vedere al Forțelor Democratice... căruia este timpul ca Parlamentul să-și accelereze... legislativă, astfel ca... legi economice și decisive... să fie adoptate rapid și... treacă la elaborarea noii constituții.

„Opoziția cere P.S.B. să... declarații în legătură cu patrimoniul său și să returneze statului bunurile obținute... ilegal". „Nu poate exista un partid bogat într-un stat sărac" — a spus Iordanov. El a adăugat... opoziția se opune proiectului guvernamental prezentat de premierul Andrei Lukanov... următoarele puncte : ... care va fi lansată reforma... tecția socială și garanțiile... tice din partea P.S.B. Opoziția... consideră că recunoașterea vinovăției și declararea... ților constituie astfel de... rantii.

Între cele 2 vizite

Trasarea unor analogii istorice prezintă totdeauna un anumit risc. Și totuși este greu să nu faci o paralelă între apropiata vizită a lui Gorbaciov la Paris și prima sa vizită în Franța, efectuată în toamna anului 1985. Astăzi, după cinci ani, multe amănunte ale acelei prime vizite în Occident a liderului sovietic s-au șters din memorie și însăși vizita pare o istorie veche, avînd chiar un caracter episodic, fiind estompată de evenimentele mult mai dramatice și mai importante petrecute în acest răstimp. Dar cît de dificil a fost, totuși, acest prim pas ! Cît de emoționat și încordat a fost Gorbaciov răspunzînd la întrebările puse de televiziunea franceză în ajunul vizitei sale... Cît de neîncrezători se arătau comentatorii conservatori occidentali, demonstrînd că între Gorbaciov și defunctul Cernenko nu există diferențe principiale.

În cei cinci ani a fost parcurs un drum uriaș. Acum, la Paris nu pleacă un începător în problemele internaționale, ci unul din cei mai populari lideri din lume. Iar răspunsul la întrebarea dacă „noua gîndire" este un șiretlic tactic al Moscovei sau o schimbare strategică a politicii sale a fost dat de mult și fără echivoc atît conservatorilor din Apus, cît și liberalilor din Răsărit.

Dar înseamnă oare acest fapt că lui Gorbaciov îi va fi mai ușor astăzi la Paris, decît în urmă cu cinci ani ? Cred că nu. Și nu numai din cauza problemelor interne sovietice care, inerent, ingustează libertatea de manevră în politica externă. Cauza fundamentală, după părerea mea, o constituie faptul că în cei cinci ani impulsul puternic inițial al noilor abordări filosofice și al concepțiilor politice, care a schimbat radical diplomația sovietică și care a propulsat pe Gorbaciov între liderii politici mondiali, treptat s-a epuizat, pierzîndu-și capacitatea de evoluție și începînd să se osifice în noi dogme.

În ultimă instanță, miezul principal al acestor abordări și concepții rezidă într-o distrugere radicală a vechilor mecanisme, a confruntării, a instituțiilor și structurilor „războiului rece", a miturilor și dogmelor ideologice. Astăzi, scopul fundamental de destrămare a vechii ordini mondiale poate fi socotit ca atins. De la conducătorii sovietici nu se mai cer sugraforturi, pași riscanți și disponibilitate de a pune pe o carte reputația politică pentru eliminarea definitivă a „războiului rece", întrucît însăși logica istoriei va duce la capăt deziderat.

În schimb, dezideratul... țării unui rol nou, „pozitiv" Uniunii Sovietice în... mondială încă nu s-a... Iar realizarea acestuia... indiscutabil mai puțin... loasă, incomparabil mai... loasă și mult mai dificilă... definitivat, decît demo... rea vechiului sistem de... Și pentru aceasta apare... sitatea unor abordări... stil nou, a noului sistem de... orității. Propunerile radicale... caracter global se cer... te cu strategia pașilor mici... precauți, apeluri către... rea întreagă trebuiesc... tuite cu manevrarea diplomatică... că fină între diferite „centre de putere".

Din păcate, necesitatea... bării unor accente nu a fost... re-se, sesizată de Moscova... timp util. Drept rezultat, politica externă sovietică care... inte devansa evoluția... internaționale și într-o... apreciabilă determină... evoluție, începe în prezent... rămînă în urma derulării... nimentelor din lume, luînd... ma unor reacții inițiale... aceste evenimente — schimbările... în Europa de Est, unificarea... Germaniei, criza din Golful... Persic. Improvizațiile făcute... fost mai mult sau mai puțin... reușite, ele însă nu au avut... rul să ascundă lipsa unei... tegii, lipsa unei concepții care... flectă interesele naționale.

Pentru a insufla un nou... namism politicii sale externe... Gorbaciov trebuie să găsească... rezolvarea unei probleme... nu este mai puțin complexă... cît cea pe care o avea în... acum cinci ani. Lozincile... primind „noua gîndire" ar... bui corelate cu problemele... ale și posibilitățile țării, iar... bordările general umane — cu... interesele naționale. Idealul... politic trebuie să lase loc... realism rece.

Actuala vizită la Paris... președintelui sovietic apare... această perspectivă, ca una... ultimele șanse oferite Kremlinului pentru a păstra... le de conducere ale politicii... terne și militare mondiale. Gorbaciov trebuie să demonstreze... că politica promovată de el... flectă nevoile curente, pragurile... ale fiecărei replici universale... parte și ale întregii țări și... numai interesele oameni... totalitate. Dacă acest lucru... va fi realizat astăzi, atunci... ne diplomația republicilor... formare nu va mai juca rolul... complementar al diplomației... unionale, ci mai degrabă... de contrabalansare a acesteia.

Andrei Kortunov, politolog „Moskovskie Novosti"

Imaginea de dincolo de oglindă: EXILAȚII

(Urmare din pag. 1)

bine continuă să rămînă înșelate.

Am crezut cu toții că după 22 decembrie 1989 vom asista la fenomenul invers : reintoarcerea masivă a exilaților. Ar fi însemnat pentru țară competențe, calificări înalte, prestigiu și, de ce nu, bani. Dar s-au făcut auzite strigăte ale gloatei, de sigură inspirație pecerist-securistă : „Nu ne vindem țara !" și „Plecați de unde ați venit", combinate cu insuficiente garanții și facilități acordate celor care ar fi vrut să se reintoarcă și astfel numărul repatriaților a fost infim. Evenimentele din iunie — pe care nu încetăm să le invocăm pînă ce cei nu vor fi asumate de autorii lor morali — nu au fost de natură să risipească temerile, ba dimpotrivă. Nostalgici și sentimentali și fără „vocația exilului" cei mai mulți români cu care am stat de vorbă ar vrea să se reîntoarcă acasă : cu experiența, bunurile și banii lor, mai profitabili, în orice caz, pentru țară decît împrumuturile și creditele acordate de bănci străine. Însă așteaptă cu toții un „ceva" anume, un fapt politic, care să le semnaleze indubitabil că situația în țară este stabilă și ireversibilă, că despărțirea de trecut este netă și că, ideologic și instituțional, societatea este bazată pe fundamente noi care fac imposibile orice conecții cu acest trecut.

În timpul dictaturii comuniste, și mai ales al celei ceaușiste, exilul a fost privit în chip nefiresc ca un dușman potențial care trebuie cu necesitate contracarat și neutralizat.

Securitatea a supravegheat tot timpul acest exil și a căutat să-i mineze unitatea prin infiltrări, agenți de influență, dezinformare, șantaj, calomnie și, în cazul extrem, violențe sau chiar suprimarea fizică. Ion Mihai Pacepa dezvăluie în cartea sa „Orizonturi roșii" cîteva din metodele deloc ortodoxe pe care le utiliza Securitatea în intimidarea și neutralizarea românilor mai puțin comozi din exil (a se vedea cazurile Monica Lovinescu sau Emil Georgescu). Securitatea utiliza în acțiunile de supraveghere o întinsă rețea, cuprinzînd preoții parohiilor ortodoxe (numiți din țară de către Patriarhie), redactorii unor ziare românești din exil, personalul diplomatic și auxiliar al ambasadelor, rezidenți români în străinătate, agenți infiltrați în diferite medii. Ei cultivau calomnia, delațiunea, suspiciunea cronică, amenințarea și șantajul pentru a perpetua neîncrederea și a mina programatic coerența acțiunilor diasporei românești.

Românii americani sînt convinși că aceste acțiuni nu au încetat de la revoluție încoace, ba dimpotrivă ele s-au intensificat, cei bănuiți de a fi în slujba serviciilor secrete de la București rămînînd în continuare în aceleași posturi sau poziții. Într-o miniconferință de presă, domnul Ion Iliescu a răspuns întrebării noastre privitoare la această problemă, cum că orice supraveghere a exilaților ar fi încetat cu desăvîrșire. Fie-ne permis să ne îndoim. De altfel, documentul F.S.N intitulat „Comisia pentru pregătirea convenției naționale", analizat de „România liberă" din 22 septembrie a.c., are un așa-zis „bloc funcțional" care vizează „coordonarea relațiilor culturale cu Emigrația". În ce fel ? Cîtă vreme metodele supravegherii și intimidării nu vor înceta să se facă simțite, vom suspecta nu fără temei „relațiile culturale" propovăduite de conducerea actuală.

Dl. Ion Iliescu a mai deplîns lipsa de unitate a diasporei românești în raport cu a altei comunități etnice, precum și pretinsele deservicii pe care aceasta le face țării prin atitudinile ei contestatare față de actuala conducere.

De lipsa de unitate a comunității românești vinovat se face în primul rînd regimul comunist care a erodat sistematic, prin metodele cunoscute, omogenitatea ei. Cît privește pretinsele „deservicii", trebuie din nou lăcută o distincție clară între „țară" și echipa politică ce o guvernează la un moment dat. Contestarea, chiar vehementă, a acesteia din urmă nu înseamnă contestarea sau defăimarea țării.

Președintele actual al României a fost contestat vehement de către românii americani prin demonstrații, atît în fața Misiunii române din New York, cît și în fața sediului Natiunilor Unite.

Oprobriul lor s-a îndreptat împotriva felului în care dl. Iliescu și-a depășit prerogativele constituționale în timpul tragicelor evenimente din iunie.

Demonstranții au cerut clarificarea deplină a acelor evenimente, tragerea la răspundere a vinovaților, asumarea răspunderii politice a evenimentelor. Ei văd în dl. Ion Iliescu, ca și o mare parte a opiniei publice din țară, de altfel, principalul vinovat de aceste evenimente. E aceasta o denigrare sau contestarea firească a unui lider politic ?

Ce explicație logică i se putea da bătrînului pensionar septuagenar care în primăvara acestui an, într-un act de omenie și patriotism a trimis unei instituții un computer valorînd 12 000 de dolari, urmînd ca timp de aproape doi ani să acopere valoarea lui prin rate lunare din pensia sa nu foarte mare. În iunie respectivul computer a căzut pradă furiei devastatoare a „fețelor negre". Bătrînul pensionar se întreabă pe bună dreptate ce plătește el astăzi prin rate lunare care îi grevează greu veniturile : propria generozitate, vandalismul unor troglodiți, manevrele securității, slăbiciunea poliției române sau eroarea politică a președintelui Iliescu ?

În aceste condiții primirea politică a președintelui României nu putea fi decît cum a fost, adică rezervată, dacă nu chiar ostilă.

Ceea ce nu a fost cazul nici cu Jelev, nici cu Havel, nici cu alți lideri est-europeni.

DECLARAȚIE

În ultimul timp se manifestă tot mai insistent tendința F.S.N. — de a se transforma într-o formațiune social-democrată cu eventualitatea unei fuziuni sau alianțe cu Partidul Social Democrat Român.

Față de toate aceste încercări, directe sau indirecte, ținem să facem următoarele precizări :

1. Partidul Social Democrat Român respinge cu fermitate orice încercări, de oriunde ar veni, de renunțare la identitatea sa consfințită prin denumire, prin tradiție, prin programe și prin afiliere la Internaționala Socialistă, rămînînd pe poziția de independență deplină ca o formațiune de centru-stînga confirmată în viața politică și socială a României.

2. Afirmăm răspicat că cele întîmplate în 1946, cînd printr-un grup de trădători, o parte din organizațiile și membrii partidului social democrat au fost înghițite de comuniști, nu se vor repeta. Ne cunoaștem istoria și nu uităm lecțiile ei.

3. Respingem de asemenea toate încercările prin care se caută să se producă dezbinarea acestui partid, inclusiv în raporturile dintre partid și președintele său — domnul Sergiu Cunescu.

4. Ne pronunțăm hotărît pentru colaborare cu toate forțele politice democratice care acționează pentru asigurarea în țara noastră a unui stat de drept, bazat pe respectarea drepturilor fundamentale ale omului, pe libertatea politică și economică, pe adevărata democrație.

COMITETUL DIRECTOR

ANUNȚ

Liga Română a veteranilor de război, cu sediul în București, Calea Victoriei 133, anunță următoarele :

Delegații din filialele din țară sînt rugate să trimită delegați pentru a ridica legitimațiile necesare membrilor înscriși pînă în prezent.

Membrii înscriși în Capitală sînt rugați a se prezenta zilnic între orele 10—14 după cum urmează :

Literele A B C D în ziua de 1 noiembrie 1990.
Literele E F G H în ziua de 2 noiembrie 1990.
Literele I J K L M în ziua de 3 noiembrie 1990.
Literele N O P R în ziua de 4 noiembrie 1990.
Literele S T U V W Z în ziua de 5 noiembrie 1990.

Persoanele interesate sînt rugate să prezinte și fotografie tip buletin pentru legitimație.

Colegiul de redacție : PAUL LAZARESCU, director ; GEORGE ACHIM, redactor — relații cu mediile artistice și culturale ; MIHAI BĂDĂRĂU, secretar general de redacție ; DOINA BĂSCA, redactor-externe și relații externe ale P.N.T.-cd. ; GILDA LAZĂR, redactor-relații cu colaboratorii ; ȘERBAN MADGEARU, redactor-relații cu alte partide ; EUGEN MIHAESCU, redactor șef adjunct ; DORA MEZDREA, redactor — viața religioasă, democrația creștină ; ȘERBAN POPA, redactor — liderul sindical, probleme sindicale

Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă PO Box 12 201, telex 10376 presfir București, Calea Griviței nr. 64—66.
Tiparul : Combinatul poligrafic București